УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

СЕРІЯ «НА ДОПОМОГУ СТУДЕНТУ УДФСУ»
Заснована 2016 року

П. В. Цимбал, В. В. Топчій,
О. В. Сіренко, О. А. Калганова,

ТЕОРІЯ СУДОВИХ ДОКАЗІВ
(у таблицях та схемах)

Навчальний посібник

Ірпінь
2019

УДК 343.98(075.8)
ББК 67.62я73
Т33

Рекомендовано до друку Вченою радою
Університету державної фіскальної служби України
(протокол № 2 від 28 лютого 2018 р.)

Рецензенти:

С. С. Чернявський, д.ю.н., професор, проректор Національної академії внутрішніх справ;

Г. П. Власова, д.ю.н., професор, завідувач кафедри кримінального права, процесу та криміналістики ПВНЗ «Європейський університет»;

В. В. Лисенко, д.ю.н., професор, професор кафедри кримінального процесу та криміналістики Університету ДФС України.

Автори:

П. В. Цимбал, д.ю.н., професор; В. В. Топчій, д.ю.н., професор; О. В. Сіренко, к.ю.н., доцент; О. А. Калганова, к.ю.н., доцент.

Т33 **Теорія судових доказів (у таблицях та схемах)** : навчальний посібник / П. В. Цимбал, В. В. Топчій, О. В. Сіренко, О. А. Калганова. – Ірпінь : Університет ДФС України, 2019. – 82 с. – (Серія «На допомогу студенту УДФСУ», т. 44).

ISBN 978-966-337-521-2

Навчальний посібник спрямований на формування у здобувачів вищої освіти розуміння базових теоретичних, процесуальних та організаційних засад кримінального процесуального доказування як різновиду пізнавальної діяльності.

Викладені положення теорії доказування будуть корисними не тільки для здобувачів вищої освіти, а й стануть у нагоді викладачам вищих навчальних закладів, аспірантам, працівникам правоохоронних органів, суддям та іншим фахівцям, діяльність яких пов'язана з доказами та доказуванням у кримінальному проваджені.

УДК 343.98(075.8)
ББК 67.62я73

© Цимбал П. В., Топчій В. В.,
Сіренко О. В., Калганова О. А., 2019
© Університет державної фіскальної
служби України, 2019

ISBN 978-966-337-521-2

ЗМІСТ

Передмова.....5
РОЗДІЛ 1. КРИМІНАЛЬНЕ ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ДОКАЗУВАННЯ ЯК РІЗНОВИДНІСТЬ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....7
Тема 1. Поняття та зміст теорії судових доказів.....7
Тема 2. Загальна характеристика елементів процесу доказування.....10
Тема 3. Збирання доказів.....15
РОЗДІЛ 2. ПЕРЕВІРКА, ОЦІНКА ТА ВИКОРИСТАННЯ ДОКАЗІВ.....17
Тема 4. Перевірка та оцінка доказів.....17
Тема 5. Застосування науково-технічних засобів під час збирання та перевірки доказів.....19
Тема 6. Сутність та форми використання доказів.....21
РОЗДІЛ 3. ДОКАЗУВАННЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ НА ПІДСТАВІ УГОД ТА У ФОРМІ ПРИВАТНОГО ОБВИНУВАЧЕННЯ. ДОКАЗУВАННЯ У КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ ЩОДО ОКРЕМОЇ КАТЕГОРІЇ ОСІБ ТА НЕПОВНОЛІТНІХ.....23
Тема 7. Особливості доказування у кримінальному провадженні на підставі угод.....23
Тема 8. Доказування у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення.....28
Тема 9. Особливості доказування у кримінальному провадженні щодо окремої категорії осіб.....30
Тема 10. Доказування у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх.....34
РОЗДІЛ 4. ДОКАЗУВАННЯ У КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ ЩОДО ЗАСТОСУВАННЯ ПРИМУСОВИХ ЗАХОДІВ МЕДИЧНОГО ХАРАКТЕРУ ТА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ, ЯКЕ МІСТИТЬ ВІДОМОСТІ, ЩО СТАНОВЛЯТЬ ДЕРЖАВНУ ТАЄМНИЦЮ .37
Тема 11. Особливості доказування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру....37

Тема 12. Доказування у кримінальному провадженні,
яке містить відомості, що становлять державну таємницю 41
Тема 13. Процес доказування у кримінальному провадженні
на території дипломатичних представництв,
консульських установ України, на повітряному,
морському чи річковому судні, що перебуває за межами України
під прапором або з розпізнавальним знаком України,
якщо це судно приписано до порту, розташованого в Україні.... 43
ЗАДАЧІ ТА ТЕСТИ ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ 45
МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
ЩОДО ВИРІШЕННЯ ЗАДАЧ 73
СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ 74

ПЕРЕДМОВА

Теорія судових доказів – частина науки кримінального процесу, яка вивчає методологічні та правові основи доказування. Теорія судових доказів – найбільш дискусійна частина кримінального процесу, що пояснюється значимістю доказування для досягнення завдань кримінального провадження, нерозривним зв'язком процесу доказування з системою засад кримінального провадження, гострою потребою в реалізації конституційних положень про пріоритет прав і свобод людини та громадянина.

Теорія судових доказів вивчає не тільки норми доказового права в їх історичному розвитку, а й практичне здійснення, тобто правозастосовну діяльність учасників кримінального провадження. Теорія судових доказів також вивчає загальні закономірності виникнення, сприйняття і передачі доказової інформації: механізм відображення кримінального правопорушення в навколишньому світі, перенесення інформації зі слідів злочину в матеріали кримінального провадження, характер зв'язків слідів злочину із самим злочином. Пізнання цих закономірностей дозволяє осягнути сенс норм доказового права, систематизувати їх на науковій основі.

Однак мета теорії судових доказів як науки полягає не тільки у виробленні адекватних уявлень про сутність процесів, що відбуваються під час доказування, але і в створенні певних алгоритмів кримінальної процесуальної діяльності, які підвищують її ефективність.

Навчальний посібник «Теорія судових доказів (в таблицях та схемах)» створено з метою надання допомоги здобувачам вищої освіти під час підготовки до складання заліків та іспитів з навчальної дисципліни «Теорія судових доказів». У навчальному посібнику оптимальним обсягом викладено матеріал, який дозволить студентам вищих навчальних закладів усіх форм навчання системно засвоїти необхідні знання та виробити практичні навички у сфері кримінального процесуального доказування.

Поряд з теоретичним матеріалом у навчальному посібнику містяться задачі та тести для самоконтролю, методичні рекомендації щодо вирішення задач, а також список рекомендованих джерел.

Викладені теоретичні положення теорії доказування будуть корисними не тільки для здобувачів вищої освіти, а й стануть у нагоді викладачам вищих навчальних закладів, аспірантам, докторантам, працівникам правоохоронних органів, суддям та іншим фахівцям, діяльність яких пов'язана з доказами та доказуванням у кримінальному провадженні.

РОЗДІЛ 1
КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ДОКАЗУВАННЯ ЯК РІЗНОВИДНІСТЬ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Тема 1. Поняття та зміст теорії судових доказів

Завдання кримінального процесуального законодавства і доказового права співпадають, оскільки доказове право – це частина кримінального процесуального права

захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень

охорона прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження

забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування і судового розгляду з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу і щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура

Методи теорії доказів як галузі юридичної науки

Генетичний	спрямований на дослідження гносеологічних, суспільно-економічних і політичних передумов, що зумовлюють формування загальної системи доказового права, його принципів, структури та інститутів
Історико-юридичний	орієнтований на спостереження історичних змін у законодавстві, теорії і практиці доказування та виявлення елементів наступності правової форми, її змін у певні історичні періоди
Порівняльно-правовий	полягає у порівнянні особливостей систем доказового права з урахуванням відмінностей предмета регулювання (наприклад, кримінальний процес, цивільний процес)
Описово-аналітичний	передбачає якісне опитування явищ, які досліджуються, – норм, інститутів і діяльності щодо їхньої реалізації

Конкретно-соціологічний
використовує кількісні характеристики масових явищ (анкетування, опитування, вивчення емпіричної бази дослідження)
Структурно-логічний
спрямований на виявлення структурних особливостей доказового права як нормативної системи, його окремих інститутів, а також структури і логічних властивостей окремих норм доказового права
Формально-логічний
застосовується у науці кримінального процесу, яка вивчає значення і зміст кримінально-процесуального закону, що розкриває його конкретні особливості для практичного застосування
Соціальний експеримент
застосовується під час визначення оптимальних форм організації кримінального судочинства, зумовлених потребою суспільного розвитку
Логіко-юридичний
полягає у визначенні юридичної природи обставин, що підлягають доказуванню та особливостей предмета доказування у справах про злочини неповнолітніх
Статистичного аналізу
полягає в аналізі показників роботи органів досудового розслідування, прокурорів, захисників, суду
Узагальнення
аналіз точок зору науковців, результатів наукового дослідження

Тема 2
Загальна характеристика елементів процесу доказування

ДОКАЗИ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

фактичні дані, отримані у передбаченому КПК України порядку, на підставі яких слідчий, прокурор, слідчий суддя і суд встановлюють наявність чи відсутність фактів та обставин, що мають значення для кримінального провадження та підлягають доказуванню (ст. 84 КПК України)

Елементи доказів

Тези – це судження, істинність якого обґрунтовують у процесі аргументації

Аргументи – це вихідні теоретичні чи фактичні положення, за допомогою яких обґрунтовують тезу

Демонстрації – це логічний зв'язок між аргументом і тезою

Юридичні властивості доказів

Належність доказів (належними є докази, які прямо чи опосередковано підтверджують існування чи відсутність обставин, що підлягають доказуванню у кримінальному провадженні, та інших обставин, які мають значення для кримінального провадження, а також достовірність чи недостовірність, можливість чи неможливість використання інших доказів (ст. 85 КПК України)

Допустимість доказів

доказ визнається допустимим, якщо він отриманий у порядку, встановленим КПК України (ст. 86)

ПРОЦЕСУАЛЬНІ ДЖЕРЕЛА ДОКАЗІВ → певна процесуальна форма, за допомогою якої фактичні дані залучаються до сфери кримінального процесуального доказування

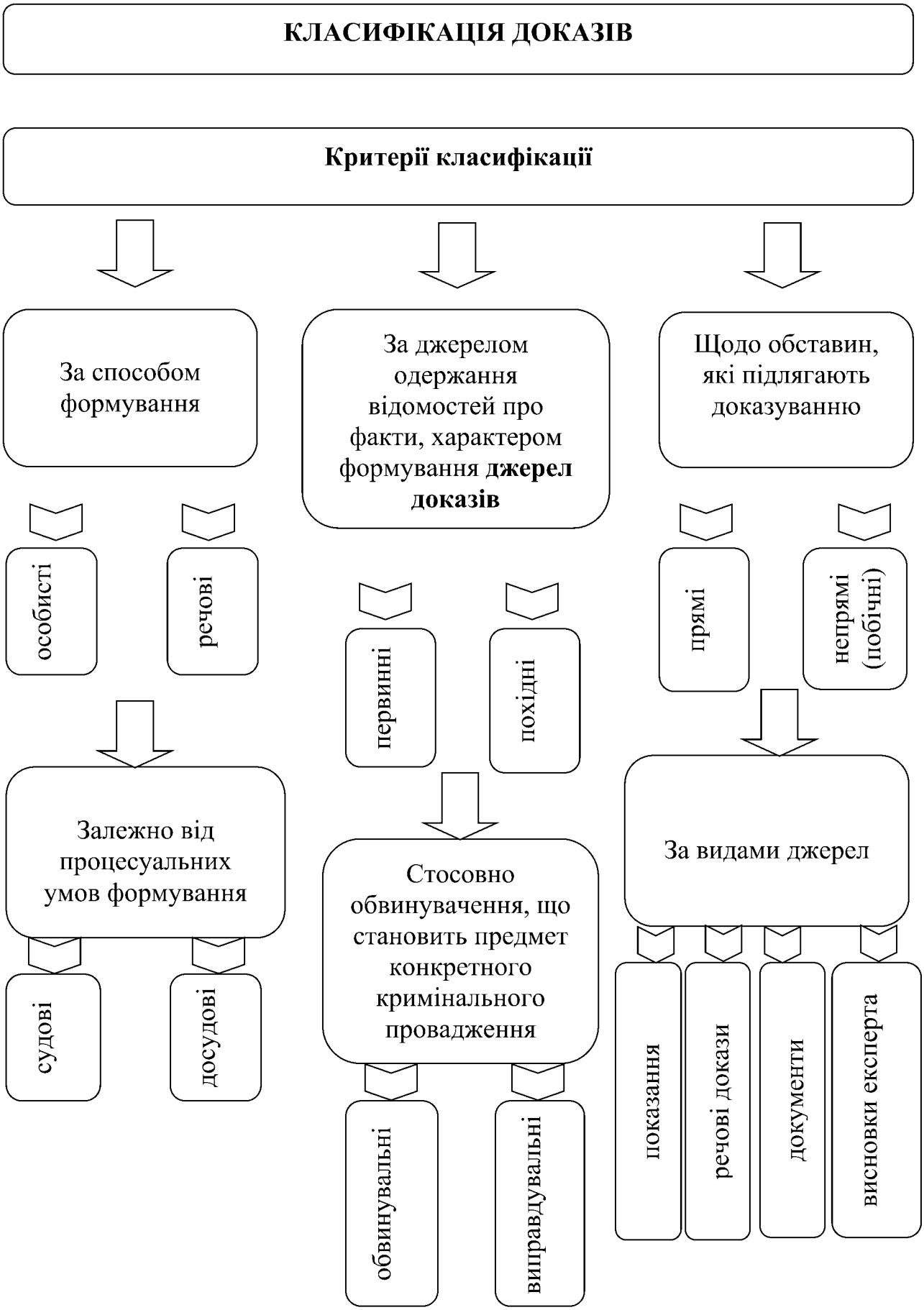
Види процесуальних джерел доказів

Показання – це відомості, які надаються в усній або письмовій формі під час допиту підозрюваним, обвинуваченим, свідком, потерпілим, експертом щодо відомих їм обставин у кримінальному провадженні, що мають значення для цього кримінального провадження (ст. 95 КПК України)

Документи – це спеціально створений з метою збереження інформації матеріальний об'єкт, який містить зафіксовані за допомогою письмових знаків, звуку, зображення тощо відомості, які можуть бути використанні як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження (ст. 99 КПК України)

Речові докази – це матеріальні об'єкти, які були знаряддями вчинення кримінального правопорушення, зберегли на собі його сліди або містять інші відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінальних протиправних дій, гроші, цінності та інші речі, набуті кримінально протиправним шляхом або отримані юридичною особою внаслідок вчинення кримінального правопорушення (ст. 98 КПК України)

Висновок експерта – це докладний опис проведених експертом досліджень та зроблені за їхніми результатами висновки, обґрунтовані відповіді на запитання, поставленні особою, яка залучила експерта, або слідчим суддею чи судом, що доручив проведення експертизи

КЛАСИФІКАЦІЯ ДОКАЗІВ
Критерії класифікації
За способом формування
особисті
речові
Залежно від процесуальних умов формування
судові
досудові
За джерелом одержання відомостей про факти, характером формування джерел доказів
первинні
похідні
Стосовно обвинувачення, що становить предмет конкретного кримінального провадження
обвинувальні
виправдувальні
Щодо обставин, які підлягають доказуванню
прямі
непрямі (побічні)
За видами джерел
показання
речові докази
документи
висновки експерта

КРИМІНАЛЬНЕ ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ДОКАЗУВАННЯ — це діяльність слідчого, прокурора, слідчого судді і суду, а також інших учасників кримінального провадження, яка здійснюється у встановленій законом процесуальній формі і спрямована на збирання, перевірку та оцінку доказів з метою встановлення обставин, що підлягають доказуванню

ЕЛЕМЕНТИ ДОКАЗУВАННЯ

Пізнавальний елемент доказування — полягає у виявленні джерел доказової інформації та отриманні фактичних даних щодо обставин, що входять у предмет доказування з кримінального провадження

Комунікативний елемент доказування — сприймаючи доказову інформацію, слідчий у силу своєї функції мислить себе частиною пізнавальної системи, частками якої є всі посадові особи, які здійснюють пізнавальну діяльність у кримінальному процесі

Засвідчувальний елемент доказування — проявляється в документуванні та засвідченні в установленому порядку виявлених даних, а водночас і самої процедури одержання доказів для того, щоб обґрунтувати їхню достовірність і правильність висновків, зроблених на їхній основі

За змістом процес доказування
складається з ряду елементів, органічно поєднаних між собою, а саме:

1. виявлення і збирання доказів
2. дослідження і перевірка доказів
3. оцінка і використання доказів

ПРЕДМЕТ ДОКАЗУВАННЯ — це передбачена законом сукупність обставин, які підлягають обов'язковому доказуванню стороною обвинувачення і виступають предметом спростування для сторони захисту у процесі кримінального провадження

У кримінальному провадженні підлягають доказуванню (ч. 1 ст. 91 КПК України):

- подія кримінального правопорушення (час, місце, спосіб та інші обставини вчинення кримінального правопорушення)
- винуватість обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, форма вини, мотив і мета вчинення кримінального правопорушення
- вид і розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, а також розмір процесуальних витрат
- обставини, які впливають на ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, характеризують особу обвинуваченого, обтяжують чи пом'якшують покарання, які виключають кримінальну відповідальність або є підставою закриття кримінального провадження
- обставини, що є підставою для звільнення від кримінальної відповідальності
- обставини, які підтверджують, що гроші, цінності та інше майно, які підлягають спеціальній конфіскації, одержані внаслідок вчинення кримінального правопорушення та/або є доходами від такого майна, або призначалися (використовувалися) для схиляння особи до вчинення кримінального правопорушення, фінансування та/або матеріального забезпечення кримінального правопорушення чи винагороди за його вчинення, або є предметом кримінального правопорушення, у тому числі пов'язаного з їхнім незаконним обігом, або підшукані, виготовлені, пристосовані або використані як засоби чи знаряддя вчинення кримінального правопорушення
- обставини, що є підставою для застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру

Тема 3
Збирання та фіксація доказів

ЗБИРАННЯ ДОКАЗІВ → врегульована КПК України діяльність сторін кримінального провадження, підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, яка полягає в пошуку, виявленні джерел фактичних даних, вилученні й отриманні необхідної інформації та її фіксації

Збирання доказів здійснюється
(ст. 93 КПК України)

- сторонами кримінального провадження
- потерпілим
- представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження

Сторона обвинувачення здійснює збирання доказів шляхом
(ст. 93 КПК України)

- проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій
- витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, службових та фізичних осіб речей, документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій та актів перевірок
- здійснення міжнародного співробітництва під час кримінального провадження
- проведення інших процесуальних дій, передбачених КПК України

Сторона захисту, потерпілий, представник юридичної особи здійснює збирання доказів шляхом
(ст. 93 КПК України)

ініціювання проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших процесуальних дій

витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, службових та фізичних осіб речей, копій документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій, актів перевірок

здійснення інших дій, які здатні забезпечити подання суду належних і допустимих доказів

ФІКСАЦІЯ ДОКАЗІВ — обов'язковий елемент процесу збирання доказів; система дій з процесуального закріплення фактичних даних, що мають значення для правильного вирішення кримінального провадження

Об'єкти під час фіксації доказів

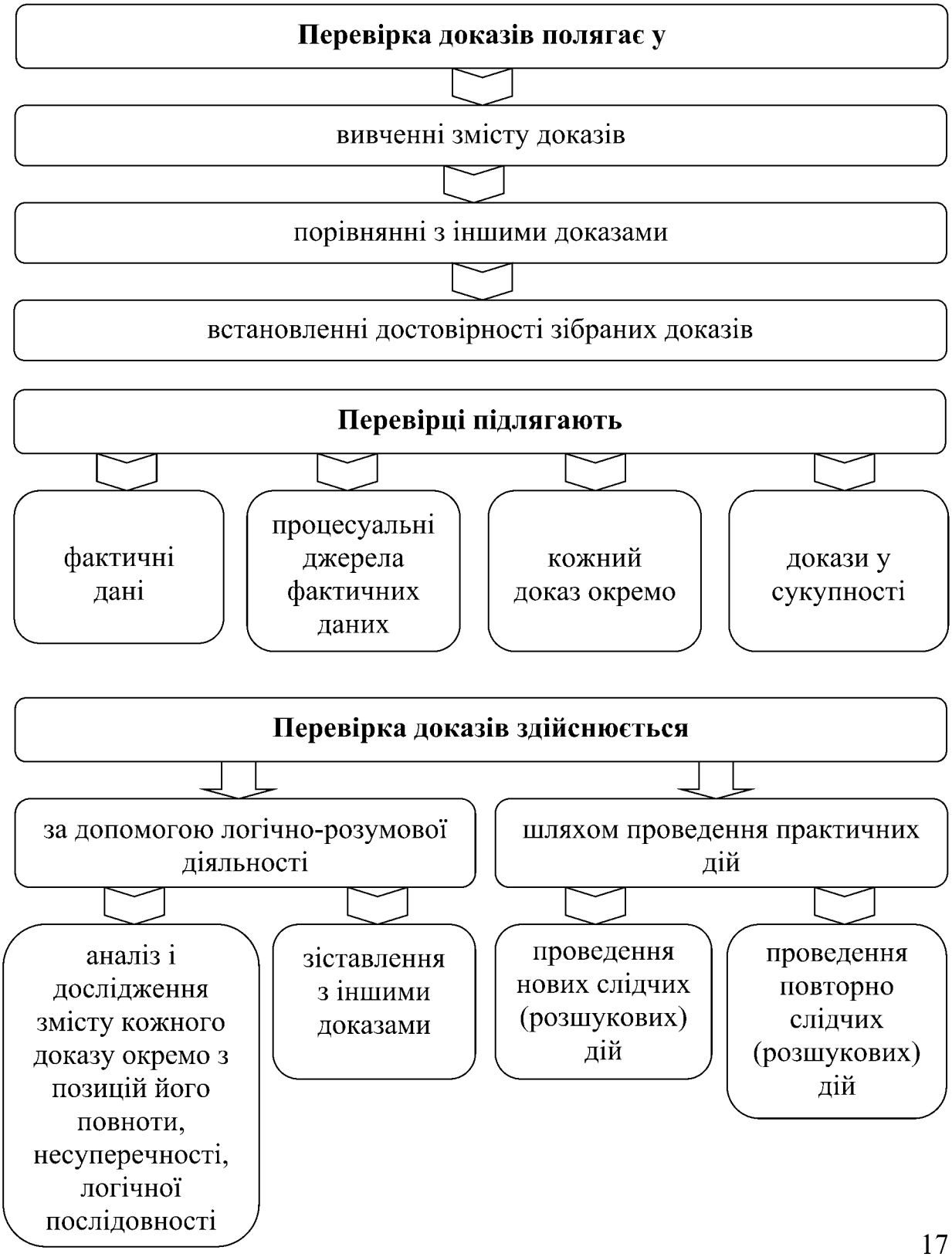
- самі фактичні дані
- дії з їх виявлення та фіксації
- умови їх виявлення та фіксації
- засоби і способи виявлення та фіксації фактичних даних і інших об'єктів

Форми фіксації доказової інформації

- вербальна (протоколи, звукозапис тощо)
- графічна (схеми, рисунки тощо)
- предметна (виготовлення матеріальної моделі предмета: копіювання, знімки, відбитки)
- наочно-образна (фотографування, відеозапис тощо)

РОЗДІЛ 2
ПЕРЕВІРКА, ОЦІНКА ТА ВИКОРИСТАННЯ ДОКАЗІВ

Тема 4. Перевірка та оцінка доказів

ОЦІНКА ДОКАЗІВ

Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом, оцінюють кожний доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів – з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення (ст. 94 КПК України)

Види оцінки доказів
(залежно від суб'єкта доказової діяльності)

Владна – оцінка доказів, що дається слідчим суддею, судом

Рекомендаційна – оцінка доказів, що дається всіма іншими учасниками процесу

Оцінка доказів судом може бути:

попередньою – здійснює суддя до виходу до нарадчої кімнати

остаточною – здійснюється у нарадчій кімнаті і є підставою для винесення рішення у справі

контрольною – здійснюють вищі суди під час перевірки законності і обґрунтованості судових рішень

Критерії оцінки доказів

допустимість доказів – визначається законністю джерела, умов і способів їх одержання

достовірність доказів – відповідність їх змісту тому, що мало місце насправді

належність доказів – можливість перевірки та підтвердження певного висновку про обставини кримінального правопорушення конкретною інформацією

достатність доказів – можливість покласти їх сукупність в основу процесуального рішення

Тема 5
Застосування науково-технічних засобів під час збирання та перевірки доказів

НАУКОВО-ТЕХНІЧНІ ЗАСОБИ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

→ це сукупність технічних, програмно-технічних та програмних засобів, спеціальних пристроїв, автоматизованих систем, речовин та науково обґрунтованих способів і тактичних прийомів їхнього використання, що застосовуються, відповідно до закону, спеціально уповноваженими особами для досягнення науково обґрунтованого результату в кримінальному провадженні

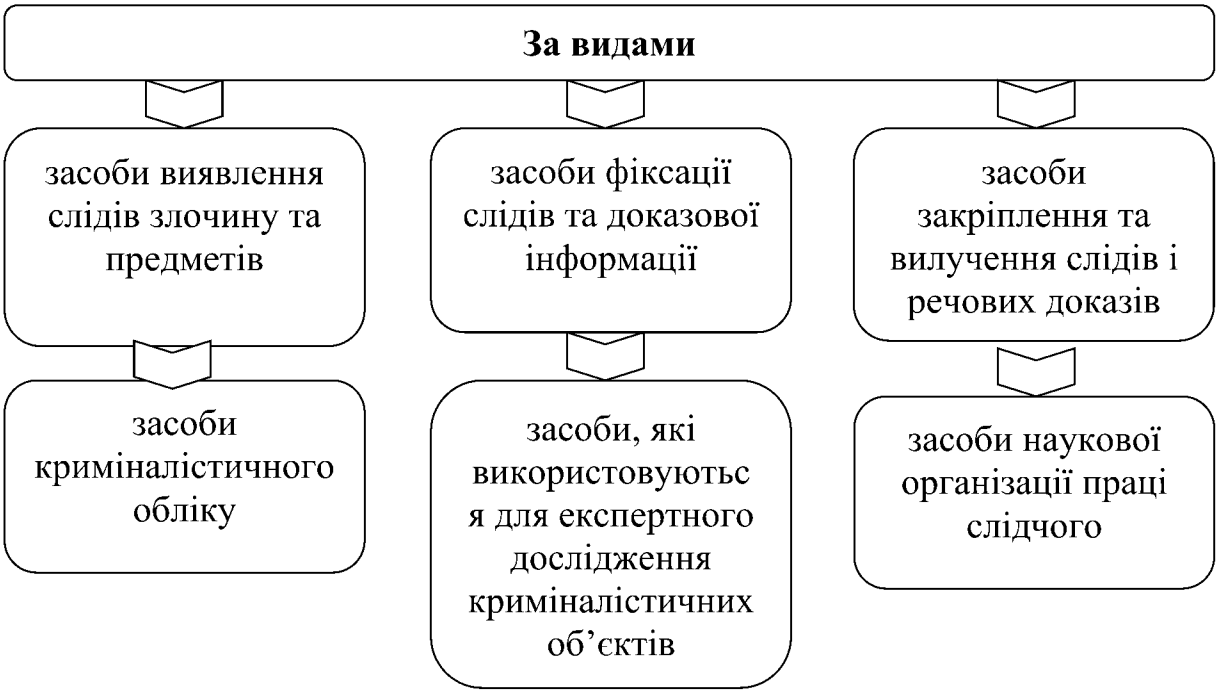
Застосування науково-технічних засобів

- оперативними працівниками під час проведення оперативно-розшукових заходів
- слідчими під час проведення слідчих (розшукових) дій
- спеціалістами та експертами під час відповідних досліджень
- учасниками судового розгляду

Класифікація науково-технічних засобів

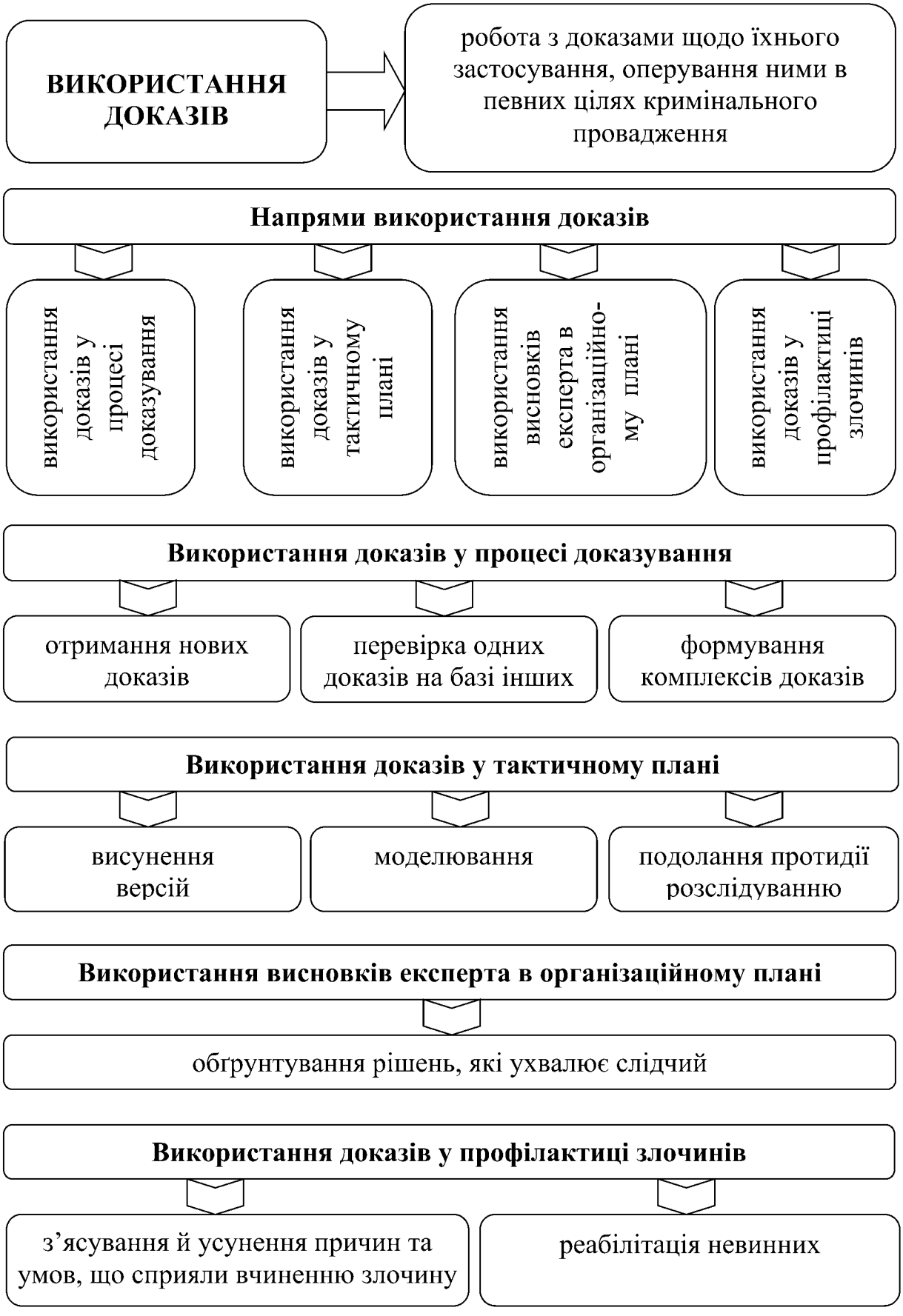
За виникненням:

- ті, які створюються та використовуються тільки у криміналістичній практиці
- ті, які є запозиченими з інших галузей науки та техніки і пристосовані для криміналістичних цілей
- ті, які взяті без змін з різних технічних і природничо-технічних наук

За видами
засоби виявлення слідів злочину та предметів
засоби фіксації слідів та доказової інформації
засоби закріплення та вилучення слідів і речових доказів
засоби криміналістичного обліку
засоби, які використовуютьс я для експертного дослідження криміналістичних об'єктів
засоби наукової організації праці слідчого

Принципи застосування науково-технічних засобів
Законності
використання криміналістичної техніки не повинно порушувати законні права та інтереси громадян
Етичності
використання криміналістичної техніки не повинно порушувати моральні та етичні норми
Науковості
бути науково обґрунтованими, базуватися на вивчених об'єктивних закономірностях
Безпеки
не створювати небезпеки для життя та здоров'я оточення
Цілісності об'єктів
залишення їх у незмінному вигляді
Ефективності
досягнення поставленої мети (результату)

Тема 6
Сутність та форми використання доказів

Вимоги кримінального процесуального законодавства, необхідні для допустимого використання у національному кримінальному провадженні доказів, отриманих у результаті виконання запиту про міжнародну правову допомогу

докази та відомості, одержані від запитуваної сторони в результаті виконання запиту про міжнародну правову допомогу, можуть бути використані лише у кримінальному провадженні, якого стосувався запит. Докази та відомості, одержані від запитуваної сторони в результаті виконання запиту, не можуть бути використані запитуючою стороною з іншою метою, ніж з тією, що зазначена в запиті

складений судом, прокурором або слідчим за погодженням з прокурором запит надсилається до уповноваженого (центрального) органу України, який від імені держави уповноважений направляти до іншої держави запит компетентного органу про надання міжнародної правової допомоги

відомості, які містяться в матеріалах, отриманих у результаті виконання дій, передбачених у запиті про міжнародне співробітництво, органами іноземної держави та за процедурою, передбаченою законодавством запитуваної держави, не потребують легалізації і визнаються судом допустимими, якщо під час їх отримання не було порушено засади справедливого судочинства, права людини й основоположні свободи

Результатом використання доказів може бути:

прийняття рішення про провадження конкретних слідчих (розшукових) дій

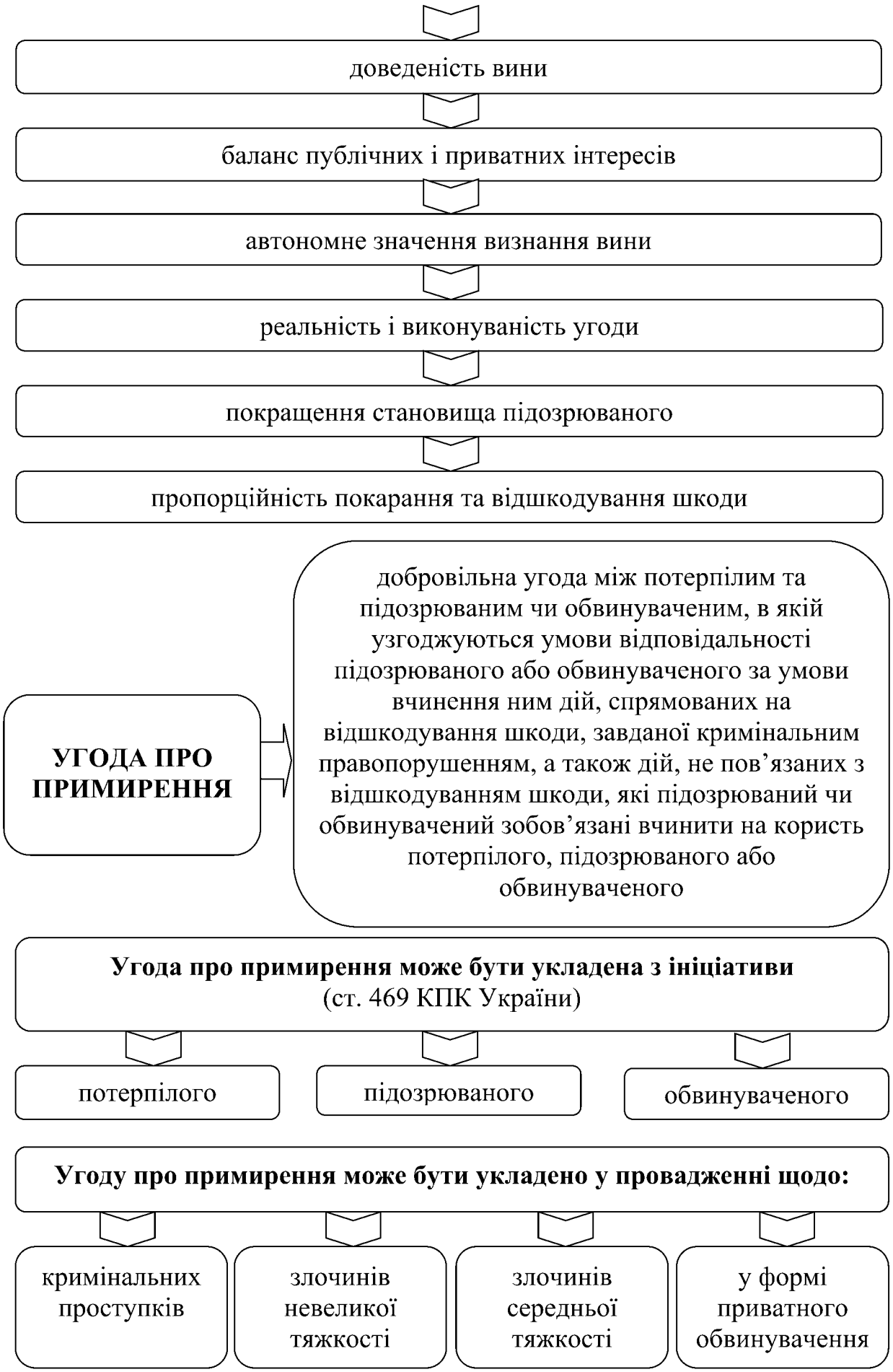
проведення повторних слідчих (розшукових) дій

здійснення оперативно-розшукових заходів

РОЗДІЛ 3
ДОКАЗУВАННЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ НА ПІДСТАВІ УГОД ТА У ФОРМІ ПРИВАТНОГО ОБВИНУВАЧЕННЯ. ДОКАЗУВАННЯ У КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ ЩОДО ОКРЕМОЇ КАТЕГОРІЇ ОСІБ ТА НЕПОВНОЛІТНІХ

Тема 7
Особливості доказування у кримінальному провадженні на підставі угод

доведеність вини
баланс публічних і приватних інтересів
автономне значення визнання вини
реальність і виконуваність угоди
покращення становища підозрюваного
пропорційність покарання та відшкодування шкоди
УГОДА ПРО ПРИМИРЕННЯ
добровільна угода між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим, в якій узгоджуються умови відповідальності підозрюваного або обвинуваченого за умови вчинення ним дій, спрямованих на відшкодування шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, а також дій, не пов'язаних з відшкодуванням шкоди, які підозрюваний чи обвинувачений зобов'язані вчинити на користь потерпілого, підозрюваного або обвинуваченого
Угода про примирення може бути укладена з ініціативи (ст. 469 КПК України)
потерпілого
підозрюваного
обвинуваченого
Угоду про примирення може бути укладено у провадженні щодо:
кримінальних проступків
злочинів невеликої тяжкості
злочинів середньої тяжкості
у формі приватного обвинувачення

Ознаки угоди про примирення

факт примирення сторін означає оформлену в належній процесуальній формі відмову потерпілого від свої попередніх претензій до обвинуваченого, має бути виражений в окремому юридичному документі – мировій угоді, яку підписують потерпілий і обвинувачений

відшкодування завданих збитків та усунення заподіяної шкоди – це вчинення практичних та юридично значимих дій, які фактично усувають негативні наслідки вчиненого кримінального правопорушення

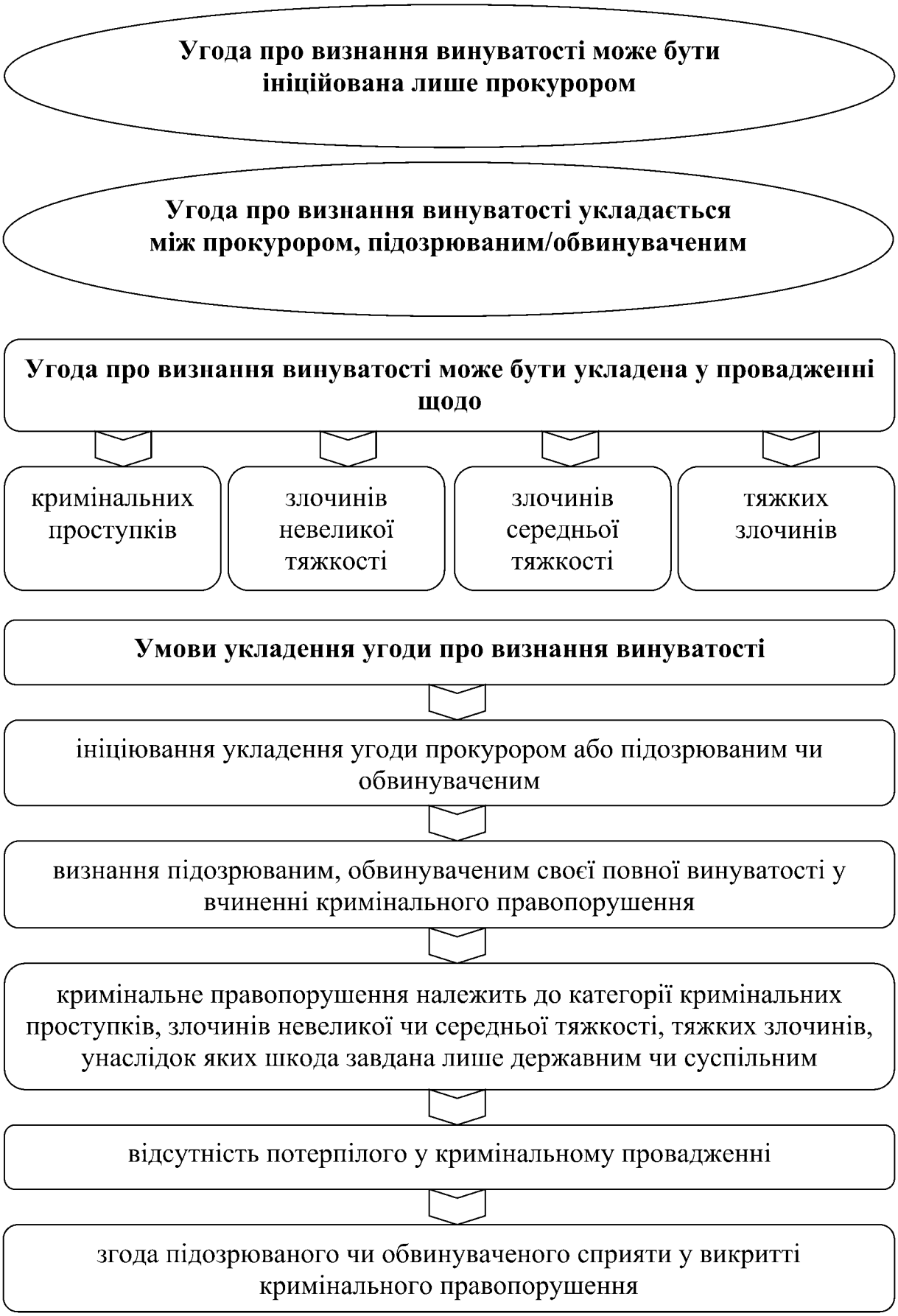
Наслідки укладення та затвердження угоди про примирення (ст. 473 КПК України)

для підозрюваного чи обвинуваченого – обмеження права на оскарження вироку, згідно з положеннями стст. 394 і 424 КПК України, та відмова від здійснення прав, передбачених п. 1 ч. 4 ст. 474 КПК України

для потерпілого – обмеження права на оскарження вироку, згідно з положеннями стст. 394 і 424 КПК України, та позбавлення права надалі вимагати притягнення особи до кримінальної відповідальності за відповідне кримінальне правопорушення і змінювати розмір вимог про відшкодування шкоди

УГОДА ПРО ВИЗНАННЯ ВИНУВАТОСТІ

добровільна угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим, в якій названі сторони узгоджують умови відповідальності підозрюваного або обвинуваченого залежно від його дій після початку кримінального провадження або після вручення письмового повідомлення про підозру щодо співпраці у розслідуванні кримінального правопорушення

Угода про визнання винуватості може бути ініційована лише прокурором
Угода про визнання винуватості укладається між прокурором, підозрюваним/обвинуваченим
Угода про визнання винуватості може бути укладена у провадженні щодо
кримінальних проступків
злочинів невеликої тяжкості
злочинів середньої тяжкості
тяжких злочинів
Умови укладення угоди про визнання винуватості
ініціювання укладення угоди прокурором або підозрюваним чи обвинуваченим
визнання підозрюваним, обвинуваченим своєї повної винуватості у вчиненні кримінального правопорушення
кримінальне правопорушення належить до категорії кримінальних проступків, злочинів невеликої чи середньої тяжкості, тяжких злочинів, унаслідок яких шкода завдана лише державним чи суспільним
відсутність потерпілого у кримінальному провадженні
згода підозрюваного чи обвинуваченого сприяти у викритті кримінального правопорушення

Наслідки укладення та затвердження угоди про визнання винуватості

для прокурора, підозрюваного чи обвинуваченого – обмеження їхнього права оскарження вироку згідно з положеннями стст. 394 та 424 КПК України

для підозрюваного чи обвинуваченого – його відмова від здійснення прав, передбачених абз. 1 та 4 п. 1 ч. 4 ст. 474 КПК України

Суд відмовляє в затвердженні угоди про визнання винуватості, якщо (ст. 474 КПК України):

умови угоди суперечать вимогам КПК України та/або закону

умови угоди не відповідають інтересам суспільства

умови угоди порушують права, свободи чи інтереси сторін або інших осіб

існують обґрунтовані підстави вважати, що укладення угоди не було добровільним або сторони не примирилися

очевидна неможливість виконання обвинуваченим взятих на себе за угодою зобов'язань

відсутні фактичні підстави для визнання винуватості

Тема 8
Доказування у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення

КРИМІНАЛЬНЕ ПРОВАДЖЕННЯ У ФОРМІ ПРИВАТНОГО ОБВИНУВАЧЕННЯ → провадження, яке може бути розпочате слідчим, прокурором лише на підставі заяви потерпілого щодо кримінальних правопорушень, перелік яких визначено у ст. 477 КПК України

Умови існування приватного обвинувачення як окремого кримінального процесуального інституту

- наявність публічного кримінального судочинства у визначених державою формах
- існування уповноваженого органу, що вирішує спір
- визнання за потерпілим права на судовий захист
- надання приватній особі можливості здійснювати кримінальне переслідування
- існування спеціальної правової процедури кримінального переслідування правопорушника потерпілим

Загальні особливості провадження у формі приватного обвинувачення

- стосується певної категорії кримінальних правопорушень, передбачених ст. 477 КПК України
- розпочинається лише на підставі заяви про вчинення кримінального правопорушення (ст. 478 КПК України)

якщо потерпілий, а у випадках, передбачених КПК України, його представник, відмовився від обвинувачення у кримінальному провадженні, кримінальне провадження закривається (п. 7 ч. 1 ст. 284 КПК України)

відшкодування шкоди потерпілому у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення може відбуватися на підставі угоди про примирення або без неї (ст. 479 КПК України)

Категорії кримінальних правопорушень, за якими відбувається провадження у формі приватного обвинувачення (ст. 477 КПК України)

склад кримінального правопорушення має бути визначений п. 1 зазначеної статті

склад кримінального правопорушення має бути визначений п. 2 зазначеної статті, якщо вони вчинені чоловіком (дружиною) потерпілого

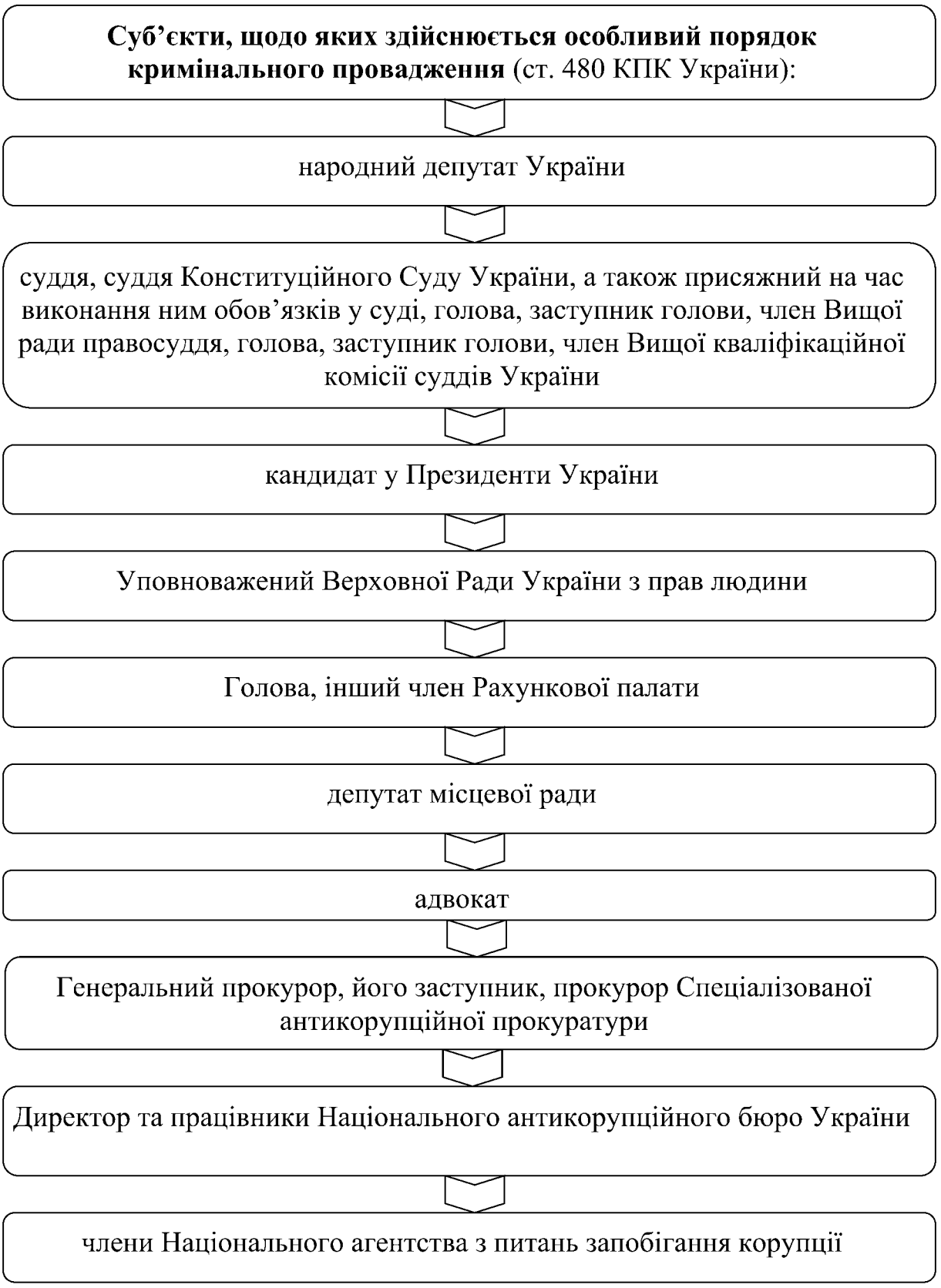
склад кримінального правопорушення має бути визначений п. 3 зазначеної статті, якщо вони вчинені чоловіком (дружиною) потерпілого, іншим близьким родичем чи членом сім'ї потерпілого або якщо вони вчинені особою, яка щодо потерпілого була найманим працівником і завдала шкоду виключно власності потерпілого

Види відмови потерпілого (приватного обвинувача) від обвинувачення

активна – приватний обвинувач шляхом відмови від належного йому диспозитивного права підтримувати обвинувачення абсолютно визначеним способом виражає своє небажання здійснювати зазначену функцію

пасивна – приватний обвинувач, не з'являючись у судове засідання без поважних причин, тим самим опосередковано виражає своє волевиявлення щодо припинення кримінального переслідування обвинуваченого

Тема 9
Особливості доказування у кримінальному провадженні щодо окремої категорії осіб

Момент набуття окремими особами процесуального статусу

Народний депутат України	після складення ним присяги на вірність Україні перед Верховною Радою України та скріплення присяги особистим підписом під її текстом (Закон України від 17 листопада 1992 року «Про статус народного депутата України»)
Суддя	особа, призначена на посаду судді, набуває повноважень судді після складення присяги судді (ст. 57 Закону України від 2 червня 2016 року «Про судоустрій і статус суддів»)
Суддя Конституційного Суду України	з моменту призначення на посаду Президентом України, Верховною Радою України або з'їздом суддів України, тобто з дати прийняття одним із цих суб'єктів відповідного указу, постанови чи рішення (Закон України від 16 жовтня 1996 року «Про Конституційний Суд України»)
Кандидат у Президенти України	після реєстрації Центральною виборчою комісією як кандидата (Закон України від 5 березня 1999 року «Про вибори Президента України»)
Уповноважений Верховної Ради України з прав людини	з моменту призначення на посаду, тобто ухвалення Верховною Радою України відповідної постанови (Закон України від 23 грудня 1997 року «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини»)
Голова та члени Рахункової палати	Голова Рахункової палати – з моменту ухвалення Верховною Радою України відповідної постанови (за поданням Голови Верховної Ради України). Члени Рахункової палати – з моменту ухвалення Верховною Радою України відповідної постанови від 2 липня 2015 року (Закон України «Про Рахункову палату»)

Особливості кримінального провадження щодо окремої категорії осіб стосуються

- повідомлення про підозру (ст. 481 КПК України)
- затримання та обрання запобіжних заходів у вигляді тримання під вартою і домашнього арешту (чч. 1, 2 ст. 482 КПК України)
- обшуку, огляду особистих речей і багажу, транспорту, жилого чи службового приміщення народного депутата та вжиття щодо нього інших заходів (ч. 3 ст. 482 КПК України)

Про застосування запобіжного заходу, ухвалення вироку повідомляються:

щодо народного депутата України, уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, голови Рахункової палати, його першого заступника, заступника, головного контролера та секретаря Рахункової палати	Верховна Рада України
щодо судді Конституційного Суду України	Президент України, Верховна Рада України чи з'їзд суддів України, які здійснили призначення відповідного судді
щодо судді	Вища кваліфікаційна комісія суддів України
щодо присяжного на час здійснення ним правосуддя	відповідний суд загальної юрисдикції
щодо кандидата у Президенти України	Центральна виборча комісія
щодо депутата місцевої ради	відповідна місцева рада
щодо адвоката	відповідні органи адвокатського самоврядування
щодо інших категорій осіб, передбачених ст. 480 КПК України	органи і службові особи, які їх обрали або призначили чи відповідають за заміщення їхніх посад

Тема 10
Доказування у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх

Порядок кримінального провадження щодо неповнолітніх визначається

- загальними правилами КПК України з урахуванням особливостей, передбачених гл. 38 КПК України
- положеннями ч. 4 ст. 14 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права

Обставини, що підлягають встановленню у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх (крім обставин, передбачених ст. 91 КПК України)

- повні і всебічні відомості про особу неповнолітнього: його вік (число, місяць, рік народження), стан здоров'я та рівень розвитку, інші соціально-психологічні риси особи, які необхідно враховувати під час індивідуалізації відповідальності чи обрання заходу виховного характеру
- ставлення неповнолітнього до вчиненого ним діяння
- умови життя та виховання неповнолітнього
- наявність дорослих підбурювачів та інших співучасників кримінального правопорушення

Загальні правила кримінального провадження щодо неповнолітніх

- у кримінальному провадженні беруть участь батьки або інші законні представники неповнолітнього (ст. 488 КПК України)

неповнолітній підозрюваний чи обвинувачений повідомляється або викликається слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом через його батьків або інших законних представників (ст. 489 КПК України)

допит неповнолітнього підозрюваного чи обвинуваченого здійснюється, згідно з правилами, передбаченими КПК України, у присутності захисника (ст. 490 КПК України)

якщо неповнолітній не досяг шістнадцятирічного віку або якщо неповнолітнього визнано розумово відсталим, на його допиті за рішенням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду або за клопотанням захисника забезпечується участь законного представника, педагога чи психолога, а у разі необхідності лікаря (ст. 491 КПК України)

затримання та тримання під вартою можуть застосовуватися до неповнолітнього лише у разі, якщо він підозрюється або обвинувачується у вчиненні тяжкого чи особливо тяжкого злочину, за умови, що застосування іншого запобіжного заходу не забезпечить запобігання ризикам, зазначеним у ст. 177 КПК України (ст. 492 КПК України)

до неповнолітніх підозрюваних чи обвинувачених, крім запобіжних заходів, передбачених КПК України, може застосовуватися передання їх під нагляд батьків, опікунів чи піклувальників, а до неповнолітніх, які виховуються в дитячій установі, під нагляд адміністрації цієї установи (ст. 493 КПК України)

якщо неповнолітній підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення разом із повнолітнім, повинна бути з'ясована можливість виділення в окреме цього кримінального провадження щодо неповнолітнього під час досудового розслідування (ст. 494 КПК України)

суд, вислухавши думку прокурора, захисника і законного представника неповнолітнього обвинуваченого, має право своєю ухвалою видалити його із залу судового засідання на час дослідження обставин, що можуть негативно вплинути на нього (ст. 495 КПК України)

про час і місце судового розгляду за участі неповнолітнього обвинуваченого суд повідомляє відповідну службу у справах дітей та уповноважений підрозділ органів Національної поліції (ст. 496 КПК України)

Застосування примусових заходів виховного характеру до неповнолітніх, які не досягли віку кримінальної відповідальності

Підстави для застосування	вчинення особою, яка після досягнення одинадцятирічного віку до досягнення віку, з якого може наставати кримінальна відповідальність, вчинила суспільно небезпечне діяння, що підпадає під ознаки діяння, передбаченого законом України про кримінальну відповідальність
Досудове розслідування	Здійснюється, згідно з правилами, передбаченими КПК України, слідчим, який спеціально уповноважений керівником органу досудового розслідування на здійснення досудових розслідувань щодо неповнолітніх
Порядок застосування	якщо під час досудового розслідування прокурор дійде висновку про можливість виправлення неповнолітнього, який обвинувачується у вчиненні вперше кримінального проступку, злочину невеликої тяжкості або необережного злочину середньої тяжкості без застосування кримінального покарання, він складає клопотання про застосування до неповнолітнього обвинуваченого примусових заходів виховного характеру і надсилає його до суду
Судовий розгляд	здійснюється в судовому засіданні за участі прокурора, законного представника, захисника та представників служби у справах дітей і уповноваженого підрозділу органів Національної поліції, якщо вони з'явилися або були викликані в судове засідання, згідно із загальними правилами КПК України

РОЗДІЛ 4
ДОКАЗУВАННЯ У КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ ЩОДО ЗАСТОСУВАННЯ ПРИМУСОВИХ ЗАХОДІВ МЕДИЧНОГО ХАРАКТЕРУ ТА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ, ЯКЕ МІСТИТЬ ВІДОМОСТІ, ЩО СТАНОВЛЯТЬ ДЕРЖАВНУ ТАЄМНИЦЮ

Тема 11
Особливості доказування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру

вчинення цього суспільно небезпечного діяння або кримінального правопорушення цією особою

наявність у цієї особи розладу психічної діяльності в минулому, ступінь і характер розладу психічної діяльності чи психічної хвороби на час вчинення суспільно небезпечного діяння або кримінального правопорушення чи на час досудового розслідування

поведінка особи до вчинення суспільно небезпечного діяння або кримінального правопорушення і після нього

небезпечність особи внаслідок її психічного стану для самої себе та інших осіб, а також можливість спричинення іншої істотної шкоди такою особою

характер і розмір шкоди, завданої суспільно небезпечним діянням або кримінальним правопорушенням

обставини, що підтверджують, що гроші, цінності та інше майно, які підлягають спеціальній конфіскації, одержані внаслідок вчинення суспільно небезпечного діяння або кримінального правопорушення та/або є доходами від такого майна, або призначалися (використовувалися) для схиляння особи до вчинення суспільно небезпечного діяння або кримінального правопорушення, фінансування та/або матеріального забезпечення суспільно небезпечного діяння або кримінального правопорушення чи винагороди за його вчинення, або є предметом суспільно небезпечного діяння або кримінального правопорушення, в тому числі пов'язаного з їх незаконним обігом, або підшукані, виготовлені, пристосовані або використані як засоби чи знаряддя вчинення суспільно небезпечного діяння або кримінального правопорушення

Загальні правила кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру

відповідна особа користується правами підозрюваного та обвинуваченого обсягом, який визначається характером розладу психічної діяльності чи психічного захворювання відповідно до висновку судово-психіатричної експертизи, та здійснює їх через законного представника, захисника (ст. 506 КПК України)

участь захисника є обов'язковою (ст. 507 КПК України)

до особи можуть бути застосовані судом такі запобіжні заходи:
1) передання на піклування опікунам, близьким родичам чи членам сім'ї з обов'язковим лікарським наглядом;
2) поміщення до закладу з надання психіатричної допомоги в умовах, що виключають її небезпечну поведінку (ст. 508 КПК України)

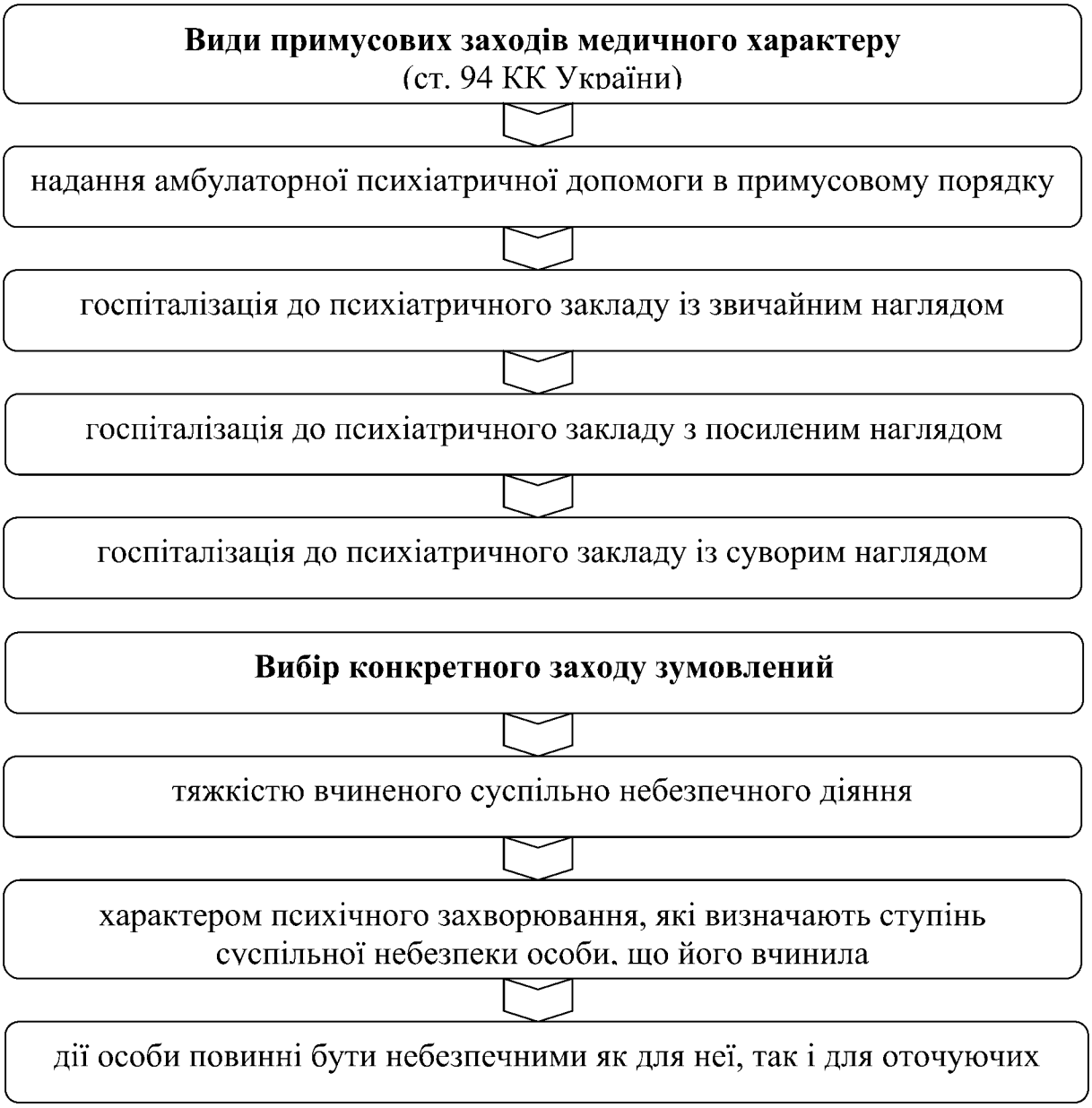
слідчий, прокурор зобов'язані звернутися з клопотанням до слідчого судді щодо залучення експерта (експертів) для проведення психіатричної експертизи у разі, якщо під час кримінального провадження будуть встановлені обставини, які дають підстави вважати, що особа під час вчинення суспільно небезпечного діяння була в неосудному або обмежено осудному стані або вчинила кримінальне правопорушення в осудному стані, але після його вчинення захворіла на психічну хворобу, яка позбавляє її можливості усвідомлювати свої дії або керувати ними (ст. 509 КПК України)

досудове розслідування закінчується закриттям кримінального провадження або складенням клопотання про застосування примусових заходів медичного характеру (ст. 511 КПК України)

судовий розгляд здійснюється одноособово суддею в судовому засіданні за участі прокурора, обов'язкові участі фізичної особи, стосовно якої вирішується питання про застосування примусових заходів медичного характеру, її законного представника та захисника згідно із загальними правилами КПК України (ст. 512 КПК України)

судовий розгляд завершується постановленням ухвали про застосування примусових заходів медичного характеру або про відмову в їх застосуванні (ст. 512 КПК України)

продовження, зміна або припинення застосування примусових заходів медичного характеру здійснюється на підставі ухвали суду, в межах територіальної юрисдикції якого застосовується цей захід чи відбувається лікування (ст. 514 КПК України)

Види примусових заходів медичного характеру
(ст. 94 КК України)
надання амбулаторної психіатричної допомоги в примусовому порядку
госпіталізація до психіатричного закладу із звичайним наглядом
госпіталізація до психіатричного закладу з посиленим наглядом
госпіталізація до психіатричного закладу із суворим наглядом
Вибір конкретного заходу зумовлений
тяжкістю вчиненого суспільно небезпечного діяння
характером психічного захворювання, які визначають ступінь суспільної небезпеки особи, що його вчинила
дії особи повинні бути небезпечними як для неї, так і для оточуючих

Тема 12
Доказування у кримінальному провадженні, яке містить відомості, що становлять державну таємницю

ДЕРЖАВНА ТАЄМНИЦЯ (СЕКРЕТНА ІНФОРМАЦІЯ) — це вид таємної інформації, що охоплює відомості у сфері оборони, економіки, науки і техніки, зовнішніх відносин, державної безпеки та охорони правопорядку, розголошення яких може завдати шкоди національній безпеці України та які визнані у встановленому законом порядку державною таємницею і підлягають охороні державою

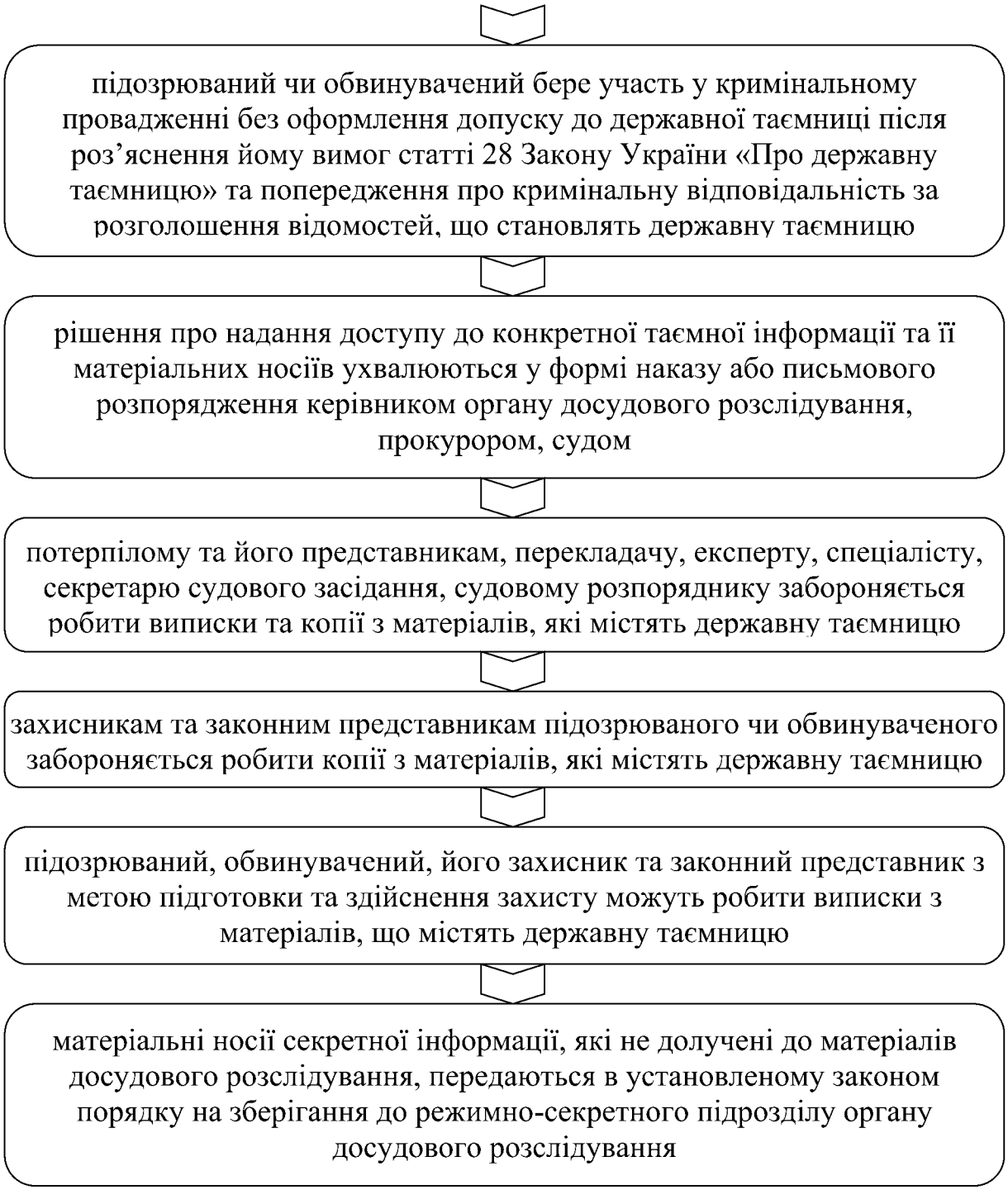
До державної таємниці належить інформація
(ст. 8 Закону України «Про державну таємницю»)

- у сфері економіки, науки і техніки
- у сфері державної безпеки та охорони правопорядку
- у сфері зовнішніх відносин
- у сфері оборони

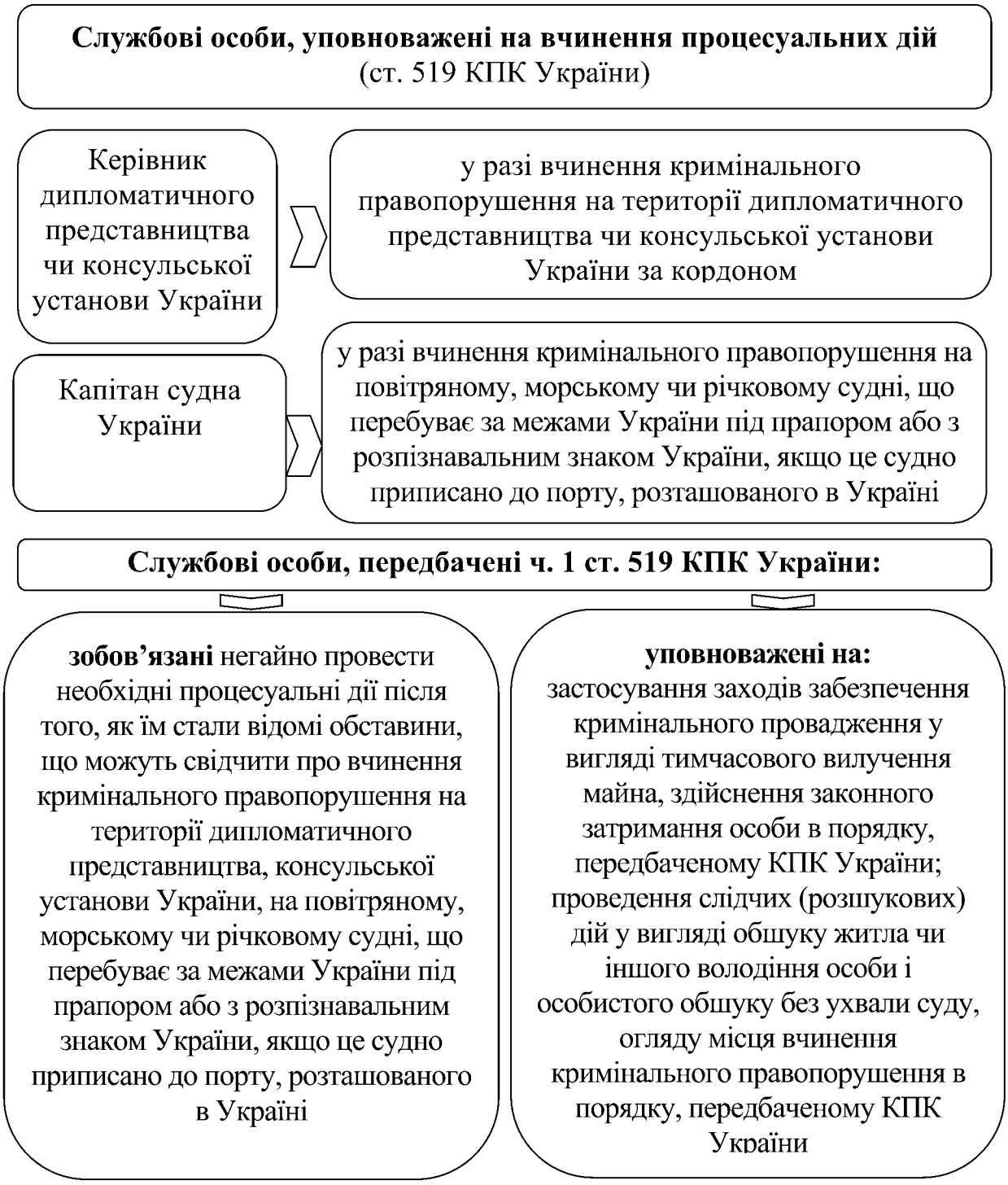
Загальні положення кримінального провадження, яке містить відомості, що становлять державну таємницю

досудове розслідування та судове провадження у кримінальному провадженні, яке містить відомості, що становлять державну таємницю, проводяться з дотриманням вимог режиму секретності

до участі у кримінальному провадженні, яке містить відомості, що становлять державну таємницю, допускаються особи, які мають допуск до державної таємниці відповідної форми та яким надано доступ до конкретної секретної інформації (категорії секретної інформації) та її матеріальних носіїв

підозрюваний чи обвинувачений бере участь у кримінальному провадженні без оформлення допуску до державної таємниці після роз'яснення йому вимог статті 28 Закону України «Про державну таємницю» та попередження про кримінальну відповідальність за розголошення відомостей, що становлять державну таємницю
рішення про надання доступу до конкретної таємної інформації та її матеріальних носіїв ухвалюються у формі наказу або письмового розпорядження керівником органу досудового розслідування, прокурором, судом
потерпілому та його представникам, перекладачу, експерту, спеціалісту, секретарю судового засідання, судовому розпоряднику забороняється робити виписки та копії з матеріалів, які містять державну таємницю
захисникам та законним представникам підозрюваного чи обвинуваченого забороняється робити копії з матеріалів, які містять державну таємницю
підозрюваний, обвинувачений, його захисник та законний представник з метою підготовки та здійснення захисту можуть робити виписки з матеріалів, що містять державну таємницю
матеріальні носії секретної інформації, які не долучені до матеріалів досудового розслідування, передаються в установленому законом порядку на зберігання до режимно-секретного підрозділу органу досудового розслідування

Тема 13
Процес доказування у кримінальному провадженні на території дипломатичних представництв, консульських установ України, на повітряному, морському чи річковому судні, що перебуває за межами України під прапором або з розпізнавальним знаком України, якщо це судно приписано до порту, розташованого в Україні

Керівник дипломатичного представництва чи консульської установи України, капітан судна України зобов'язаний призначити іншу службову особу, уповноважену на вчинення процесуальних дій, якщо він є потерпілим унаслідок вчинення відповідного кримінального правопорушення

Досудове розслідування кримінального правопорушення, вчиненого на території дипломатичного представництва чи консульської установи України за кордоном

→ здійснюється слідчим органу досудового розслідування, юрисдикція якого поширюється на територію місцезнаходження центрального органу виконавчої влади у сфері закордонних справ України

Досудове розслідування кримінального правопорушення, вчиненого на повітряному, морському чи річковому судні, що перебуває за межами України під прапором або з розпізнавальним знаком України, якщо це судно приписано до порту, розташованого в Україні

→ здійснюється слідчим органу досудового розслідування, юрисдикція якого поширюється на територію місцезнаходження порту приписки

ЗАДАЧІ ТА ТЕСТИ ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ

Задача 1. Гр. П. був засуджений за зґвалтування 10-річної Л. На допитах Л. показала, що зґвалтував її невідомий чоловік високого зросту, який мав на лівій щоці родимку. На ньому були сіра з блакитною смужкою сорочка, коричневі черевики. На голові у нього було кепі чорного кольору, а на руці годинник з коричневим ремінцем. Коли Л. перебувала в лікарні на лікуванні, туди ж за одержанням медичної допомоги звернувся П. у зв'язку з порізом. Медсестра І. та санітарка К., знаючи зі слів потерпілої прикмети чоловіка, який її зґвалтував, і вважаючи, що П. за своїм зовнішнім виглядом схожий на цього чоловіка, повідомили про це Л., а потім показали їй П.

Л. на запитання І., чи не цей чоловік її зґвалтував, відповіла, що П. схожий на того дядечку, але в нього було темне волосся, а в цього світле. Коли до лікарні прийшла мати потерпілої, то Л. їй сказала, що в коридорі бачила чоловіка, який її зґвалтував.

На цій підставі П. був заарештований і пред'явлений Л. для впізнання. Л. заявила, що впізнає в ньому чоловіка, який її зґвалтував.

Того ж дня на квартирі П. було проведено обшук, і для впізнання Л. показано ряд його речей, з яких вона впізнала штани сірого кольору, сорочку і черевики. При цьому потерпіла пояснила, що саме в цьому одязі П. був у день її зґвалтування.

П. винним себе не визнав і як на досудовому слідстві, так і в суді стверджував, що вчинити злочин не міг, бо в цей день перебував в іншому місці.

Класифікуйте й оцініть докази та їхні джерела з цього провадження.

Задача 2. М. вчинив замах на вбивство К. У результаті удару ножем було наскрізь пробито посвідчення викладача інституту, яке було у зовнішній лівій верхній кишені піджака.

Чи матиме таке посвідчення значення доказу у провадженні? Якщо так, то до якого виду доказів його віднести?

Задача 3. С. був притягнутий до кримінальної відповідальності за те, що, виїхавши 27 квітня 2015 року на власній машині, порушив правила дорожнього руху і допустив аварію, внаслідок якої загинув А.

Вивчивши матеріали на стадії підготовчого провадження, суддя виніс постанову про закриття кримінального провадження за недоведеністю участі С. у вчиненні злочину, мотивуючи це тим, що у провадженні немає показань свідків, які викривають його у вчиненні злочину, показання свідків В. і Р. суперечливі й не можуть бути доказом вини С. У постанові не було взято до уваги висновки автотехнічного і судово-медичного експертів, на думку яких, автомашиною керував не С., а потерпілий А.

Оцініть висновок судді щодо достовірності показань свідків і обґрунтованості висновків експертів і в цілому постанову судді.

Задача 4. У справі Ч., який обвинувачувався у вбивстві за необережності, була проведена судово-автотехнічна експертиза. У висновку експерта зазначалося, що Ч., який не вмів керувати машиною, сидів за кермом і це призвело до нещасного випадку.

Оцініть доказове значення висновку експерта.

Задача 5. З розплідника Інституту експериментальної патології було викрадено вісім яванських мавп-макак, яких вирощували для продажу за кордон і мали намір продати приблизно за сто тисяч доларів.

До якого виду доказів потрібно віднести в цьому випадку мавп?

Задача 6. У провадженні про пограбування слідчий показав потерпілому С. для впізнання чотирьох учнів профтехучилища. С. вказав на Б. – громадського помічника слідчого, який тільки-но зайшов до кімнати, де проводилася ця слідча дія, назвавши ознаки, за якими він його впізнає.

Яке значення має зазначена вище обставина для доказування у цьому провадженні?

Задача 7. Б. підозрювався в умисному заподіянні тяжких тілесних ушкоджень своїй дружині.

Під час допиту в лікарні потерпіла заявила слідчому, що вона нічого не повідомлятиме про обставини заподіяння їй тілесних ушкоджень, тим більше, вона сприяла цьому своєю поведінкою, але просила обов'язково записати до протоколу, що її чоловік – людина досить позитивна, відмінний сім'янин, непитущий, дбає про дітей, майже всі меблі у квартирі зроблені його руками.

Чи може за таких умов слідчий розпочати кримінальне провадження? Чи мають такі відомості відношення до предмета доказування в цьому кримінальному провадженні?

Задача 8. Гр. У., керуючи автомобілем ВАЗ-2106 у нетверезому стані, не впорався з керуванням, виїхав на пішохідну частину вулиці, збив пішохода та скоїв наїзд на кіоск. Під час досудового розслідування щодо У. точно не був встановлений розмір шкоди, завданої власникам кіоску. Ймовірно було встановлено, що він становить понад 200 тис. грн.

Чи можна вважати, що всі обставини, що підлягають доказуванню у цьому кримінальному провадженні, встановлені, і направляти матеріали до суду?

Задача 9. Захисник обвинуваченого адвокат Л. опитала очевидця злочину гр. К., який виїжджає на постійне місце проживання в Канаду, з його згоди, про що склала протокол. Цей протокол був наданий слідчому для залучення до матеріалів кримінального провадження.

Чи є цей протокол доказом у кримінальному провадженні? Яким вимогам повинні відповідати докази в кримінальному процесі?

Задача 10. Захисник обвинуваченого адвокат Є. заявила клопотання про визнання неприпустимими результатів узяття зразків для порівняльного дослідження, оскільки як поняті були запрошені студенти юридичного факультету, які проходять у райвідділі поліції практику. На думку Є., студенти не могли бути

понятими, оскільки вони є зацікавленими особами і залежать від керівника органу досудового розслідування та слідчого. Опитані адвокатом Є. студенти З. і Х. повідомили, що точно не пам'ятають, чи були вони понятими в цьому кримінальному провадженні.

Чи підлягає задоволенню це клопотання? Які докази визнаються недопустимими?

Задача 11. За фактом умисного заподіяння шкоди здоров'ю середньої тяжкості щодо громадянина П. було відкрито кримінальне провадження. П. вказав на громадянина Т. як на особу, яка вчинила цей злочин. Т. заперечив свою причетність до скоєння злочину, зазначивши, що в цей час він перебував на роботі. Слідчий запропонував Т. надати докази його перебування на роботі, взяти про це довідку з місця роботи, письмові підтвердження очевидців.

Чи правомірно вчинив слідчий? На кого покладається обов'язок доказування у кримінальному провадженні?

Задача 12. Потерпілий у справі про шахрайство Л. виклав свої міркування з цього приводу в письмовому вигляді, зібрав у передбачуваних свідків письмові пояснення і передав усе це слідчому з проханням долучити до матеріалів кримінального провадження як докази в порядку ч. 1 ст. 93 КПК України.

Як повинен вчинити слідчий у цьому випадку?

Задача 13. Під час досудового розслідування вбивства на замовлення слідчому П. надійшла оперативна інформація, отримана на конфіденційній основі від імені особи, яка співпрацює з органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, про те, хто може бути безпосереднім замовником і організатором цього злочину.

Чи може ця інформація бути використана в кримінальному провадженні? Які умови використання даних, отриманих у процесі оперативно-розшукової діяльності, в кримінальному судочинстві?

Задача 14. Під час підготовчого провадження захисник обвинуваченого заявив клопотання про виключення із системи доказів показань його підзахисного, які він дав у процесі повторного його допиту як підозрюваного. Своє клопотання захисник мотивував тим, що його підзахисному перед додатковим допитом не роз'яснювалося положення ч. 1 ст. 63 Конституції України.

Як вирішити заявлене клопотання? Які докази визнаються недопустимими?

Задача 15. Гр. П. був затриманий за підозрою у вчиненні розбою й поміщений до ізолятора тимчасового тримання. Звідти він намагався передати записку для свого товариша, в якій просив його зайти до потерпілої й умовити її відмовитись від раніше наданих показань.

Чи має ця записка доказове значення? Якщо так, то яким джерелом доказу вона може бути й для встановлення яких обставин?

Задача 16. 7 квітня 2016 року Р. був затриманий за підозрою у вчиненні розбою. Потерпілий під час допиту повідомив, що Р. погрожував йому ножем і тому заволодів гаманцем з грошима в сумі 2 300 гривень і золотою обручкою. Під час обшуку в квартирі Р. був виявлений саморобний ніж, а також квитанція про здачу до ломбарду золотої обручки від 10 липня 2016 року. Сам Р. під час допиту визнав факт заволодіння обручкою, проте заперечував факт використання ножа під час нападу й заволодіння гаманцем з грошима.

Оцініть та класифікуйте зібрані докази та їхні джерела.

Задача 17. Гр. Л. звернувся до керівника органу досудового розслідування із заявою про вчинення стосовно нього вимагання. До своєї заяви від додав аудіозапис вимог передачі майна.

До якого виду джерел доказів потрібно віднести наданий Л. аудіозапис?

Задача 18. Р. і З. підозрювані у вбивстві Ф. Підозрювані свою вину не визнавали і заперечували знайомство один з одним. Під час обшуку в квартирі З. були виявлені фотографії, на яких Р. і З. сфотографовані в групі з іншими особами, а також лист матері Р. до дружини З., з якого можна зробити висновок, що сім'ї спілкуються між собою.

До якого виду джерел доказів належать вилучені фотографії та лист? У яких випадках документ є речовим доказом?

Задача 19. До райвідділу поліції звернувся гр. С., який стверджував, що в квартирі у його сусіда зберігаються боєприпаси та вибухові речовини. За словами С., це стало йому відомо з випадково почутої ним розмови між його сусідом і особою «кавказької» національності, яка часто відвідує його сусіда. До того ж, зі слів С., він часто був свідком того, як якісь люди привозили сусідові і заносили в його квартиру великі дерев'яні ящики і мішки з чимось важким.

На основі цієї інформації слідчим було прийнято рішення провести огляд квартири сусіда С. У процесі проведеного огляду було виявлено кілька бойових гранат, вибухові пристрої і пристосування, а також у великих кількостях речовина, призначена для виробництва вибухівки.

Оцініть проведену слідчу (розшукову) дію з точки зору належного способу збирання доказів у кримінальному провадженні? Чи є в цьому випадку протокол огляду допустимим доказом?

Задача 20. Оглядаючи за участі експерта житловий будинок, з якого була вчинена крадіжка, слідчий виявив на розбитому склі вікна сліди пальців рук. Оперативний уповноважений карного розшуку опитав сусідів. Кінолог застосував розшукову собаку, яка взяла слід, пройшла близько 700 метрів, але, дійшовши до жвавої транспортної магістралі, втратила його.

Як повинні бути закріплені отримані фактичні дані, щоб вони отримали доказове значення?

Задача 21. До слідчого З., що розслідує вбивство гр. С., прийшов п'ятнадцятирічний П., який повідомив, що у день вбивства фотографував хлопців у дворі і на одному зі знімків на задньому плані видно людину, що вилазить з вікна квартири, розташованої на першому поверсі, в якій жив С. Відповідне вікно було також знято слідчим на фотоапарат у ході проведення огляду місця події, в матеріалах кримінального провадження є фотографії, додані до протоколу огляду.

Чи є отримані фотографії доказами? Якщо так, то до якого виду вони належать.

Задача 22. Потерпілий К., на допиті показав, що тілесні ушкодження йому були завдані невисоким чоловіком, брюнетом, міцної статури, одягненим у чорну фуфайку, обличчя якого було закрите козирком кепки. К. зазначив, що цей чоловік покликав його, і за голосом здався йому знайомим, тому він і впустив його у свій гараж.

Згодом у лікарні К. від завданих йому тілесних ушкоджень помер. Допитані лікуючий лікар А. і медсестра С. показали, що перед смертю К. сказав: «Я згадав голос. Це був П.».

Класифікуйте отримані свідчення.

Задача 23. За справою К., якого звинувачували в незаконному придбанні та зберіганні вогнепальної зброї і боєприпасів, було проведено обшук у службовому кабінеті, у ході якого вилучені одна граната і два металевих пристрої у вигляді авторучок. Знайдені предмети були оглянуті, долучені до матеріалів кримінального провадження і направлені на балістичну і вибухо-технічну експертизи.

За клопотанням захисту, суд встановив, що обшук у кабінеті К. був проведений з порушенням вимог КПК України, визнав протокол обшуку недопустимим доказом і виключив його з матеріалів кримінального провадження.

Вирішіть питання про юридичну силу доказів, отриманих у ході цього обшуку, – гранати і двох металевих предметів, визнаних експертами вогнепальною зброєю, а також висновків експертиз.

Задача 24. Гр. Т. обвинувачується у вбивстві Г., скоєному під час перевищення меж необхідної оборони (ст. 118 КК України) за таких обставин:

21 листопада 2016 року приблизно о 20 годині на перехресті вулиць Н. Ужвій та пр-т Правди Т. чекав знайому Р., що відійшла купити спиртне. До нього підійшли в нетверезому стані незнайомі Г. і Б. та розпочали сварку. Коли до них підійшла Р., до неї підбіг Г. і став її обшукувати. Злякавшись, Р. почала кликати на допомогу. Т. кинувся її захищати, намагаючись відтягнути від неї Г. Однак останній вступив у бійку з Т., схопив його однією рукою за горло, а другою за комір і почав душити. Обороняючись, Т. вихопив з кишені ніж, яким вдарив Г. у груди. Від отриманого поранення Г. під час доставляння до лікарні помер.

Очевидцем зазначених обставин була продавець кіоску, де Р. купувала спиртне.

Визначте предмет і межі доказування за цим кримінальним провадженням.

Задача 25. Оперативний працівник поліції Ц. виявив бажання дати свідчення як свідок у кримінальному провадженні про пограбування Т. Ц. заявив, що він володіє важливою інформацією, яку він отримав у результаті оперативно-розшукової діяльності за фактом, який суттєво вплине на розкриття і розслідування злочину.

Оцініть дії Ц. Чи може бути використана як доказ у кримінальному провадженні інформація, отримана у процесі оперативно-розшукової діяльності?

Задача 26. Т. за підробленим лотерейним квитком отримав велику суму грошей.

До якого виду доказів потрібно віднести лотерейний квиток і гроші?

Задача 27. 1 червня 2016 року приблизно о 22 годині гр. Н., перебуваючи в квартирі, що належала С., під час сварки з останнім у стані алкогольного сп'яніння вирвала з рук С. кухонний ніж і,

обороняючись, завдала йому удар у груди, від чого той помер на місці. В обвинувальному акті вина Н. обґрунтовувала це тим, що вона під час сварки, побачивши в руках С. ніж, могла реально побоюватися за своє життя. Однак, вирвавши з рук С. ніж і тим самим безпосередньо уникнувши прямої загрози життю, Н. не спробувавши покинути квартиру або запобігти конфлікту іншим способом, менш небезпечним для життя С., а, ненавидячи потерпілого, свідомо допускаючи настання смерті, завдала йому зі значною силою удар ножем у груди, заподіявши пошкодження серця, від чого той помер на місці.

Під час ознайомлення з матеріалами кримінального провадження обвинувачена заявила клопотання про укладення угоди про визнання винуватості, зазначивши, що свою провину вона визнає і повністю розкаюється у скоєному.

Яким чином повинні діяти прокурор та суд за таких умов?

Задача 28. Щодо гр. Б. було відкрито кримінальне провадження за ч. 2 ст. 185 КК України (крадіжка). Під час досудового розслідування була призначена судово-психіатрична експертиза, за висновком якої Б. на момент вчинення інкримінованого діяння в силу душевної хвороби не міг віддавати звіт своїм діям і керувати ними. На завершальному етапі розслідування до направлення матеріалів кримінального провадження з обвинувальним актом прокурору від Б. надійшла заява, в якій було зазначено, що він здоровий, а душевну хворобу симулював.

Як потрібно діяти слідчому в такому випадку?

Задача 29. Гр. К., затриманий за підозрою у вчиненні крадіжки майна і великої суми грошей у Д., на допиті заявив слідчому, що крадіжку вчинити не міг, бо в цей період їздив до іншого міста, щоб провідати хвору матір. На підтвердження своїх слів він надав два квитки на потяг в обидва напрямки. Допитаний як свідок начальник К. за місцем роботи зазначив, що К. відпрошувався на два дні, щоб відвідати хвору матір, і був у зазначені дні відсутній на роботі. Допитані як свідки працівники

вагонів, в яких мав їхати К., не змогли точно згадати, чи їхав такий громадянин у потязі. Мати К. підтвердила, що він її відвідував у зазначений час. Допитані як свідки сусіди матері К. зазначили, що вони його не бачили.

Про які джерела доказів і види доказів ідеться? Чи достатньо їх для закриття кримінального провадження щодо К.?

Задача 30. У мотивувальній частині обвинувального вироку суд вказав, що показання свідків С. і Б. не можуть бути взяті до уваги, оскільки ці громадяни перебувають у дружніх стосунках із обвинуваченим. Показання ж свідка К. потрібно вважати правдивими, тому що він похилого віку, позитивно характеризується на роботі та в побуті.

Оцініть висновки суду. За якими правилами здійснюється оцінка показань свідків?

Задача 31. У судовому засіданні під час розгляду справи щодо обвинувачення К. у зґвалтуванні С. захисник підсудного почав ставити свідкам запитання, спрямовані на з'ясування легковажної поведінки потерпілої та її зустрічей з багатьма чоловіками. Головуючий відвів ці запитання захисника, мотивуючи своє рішення тим, що вони стосуються приватного життя потерпілої й не мають значення для вирішення справи.

Оцініть ситуацію. Чи правильно вчинив суддя? Чи існує відмінність між обставинами, що підлягають доказуванню, та обставинами, що мають значення для кримінального провадження?

Задача 32. Гр. С. був затриманий за вчинення хуліганських дій в автобусі, в якому перебували 22 пасажири.

Чи потрібно допитувати усіх пасажирів автобуса як свідків? Що являють собою межі доказування та як вони співвідносяться з предметом доказування?

Задача 33. Під час здійснення досудового розслідування слідчий зібрав 5 обвинувальних непрямих доказів вини

підозрюваного у вчиненні інкримінованого злочину. Проте сам підозрюваний свою вину заперечував. Слідчий закінчив провадження досудового слідства, склав обвинувальний акт.

Оцініть рішення слідчого. Чи правильно визначив слідчий межі доказування у цьому кримінальному провадженні?

Задача 34. Під час допиту підозрюваного слідчий використав саморобний прилад, на якому стрілка хитається між словами «правда» і «неправда». До нижньої частини стрілки було закріплено нитку, за допомогою якої слідчий керував приладом.

Дайте оцінку цьому пристосуванню. Чи належить цей прилад до науково-технічних засобів? Яким вимогам повинні відповідати науково-технічні засоби, що застосовуються слідчим?

Задача 35. Під час спільного вживання спиртних напоїв С. і Г. посварилися, внаслідок чого між ними виникла бійка. С. схопив кухонний ніж, який лежав на столі, й завдав Г. удар у груди, в результаті чого Г. помер на місці події. З метою уникнення відповідальності та покарання за вчинене, С. знищив усі сліди свого перебування в квартирі Г., розкидав речі, зламав замок вхідних дверей квартири та залишив їх відчиненими, намагаючись інсценувати таким чином смерть Г. від рук грабіжників.

Чи є факт інсценування злочину обставиною, що підлягає доказуванню в кримінальному провадженні?

Задача 36. У кримінальному провадженні за фактом вчинення злочину, передбаченого ч. 1 ст. 185 КК України (крадіжка), до слідчого з клопотанням звернувся громадянин О., який заявив, що він визнає себе винуватим, домовився з потерпілим про примирення, у зв'язку з чим пропонує не проводити збирання доказів у цьому кримінальному провадженні, а одразу перейти до укладання угоди. Слідчий погодився з таким клопотанням і запропонував О. і потерпілому укласти угоду про примирення.

Оцініть правомірність дій слідчого. Який порядок

доказування у кримінальному провадженні на підставі угод?

Задача 37. Під час розгляду угоди про примирення судом у процесі підготовчого судового засідання захисник обвинуваченого став наполягати на дослідженні в суді всіх доказів. Суддя відповів, що такої необхідності немає, тому що це не передбачено законом, і одразу перейшов до винесення вироку.

Оцініть правомірність дій суду. Який порядок дослідження доказів під час розгляду угоди про примирення в суді?

Задача 38. У кримінальному провадженні щодо адвоката П. слідчий провів обшук у службовому приміщенні адвоката. Під час обшуку слідчий вилучив усі документи, які були знайдені у приміщенні. При цьому П., який був присутній у ході обшуку, зазначив, що частина документів містить інформацію, яка є адвокатською таємницею, і вимагав від слідчого не вилучати ці документи. Слідчий не виконав цю вимогу. Під час дослідження вилучених документів слідчому стала відома інформація, яку П. повідомляв підзахисний у процесі здійснення адвокатом своєї професійної діяльності. Ця інформація викривала підзахисного у вчиненні злочину.

Оцініть правомірність дій слідчого. Чи мають доказове значення вилучені слідчим документи?

Задача 39. У кримінальному провадженні щодо адвоката С. слідчий отримав інформацію про те, що докази, які мають значення для кримінального провадження, містяться у гаражі адвоката або в його машині. Слідчий за згодою прокурора провів обшук у гаражі адвоката й одразу обшукав його машину, про що склав відповідний протокол.

Оцініть правомірність дій слідчого.

Задача 40. Б. вчинив злочин, передбачений ч. 1 ст. 296 КК України (хуліганство). Він стверджував, що є неповнолітнім, але при ньому не було виявлено документів, які вказують на його вік.

Як повинен діяти слідчий? Зазначте обставини, що

підлягають встановленню у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх.

Задача 41. Перед допитом неповнолітнього потерпілого Д. слідчий попередив його про кримінальну відповідальність за відмову від давання показань і завідомо неправдиві показання.

Під час ознайомлення з матеріалами досудового розслідування захисник підозрюваного Т. вказав слідчому, що слідчий не повинен був попереджати потерпілого перед допитом про кримінальну відповідальність за відмову від давання показань і завідомо неправдивих показань, оскільки це суперечить закону. На думку адвоката, слідчий грубо порушив закон, здійснив психологічний тиск на потерпілого, у зв'язку з чим протокол допиту підозрюваного є недопустимим доказом. З вимогою про визнання протоколу допиту потерпілого недопустимим захисник звернувся до слідчого судді.

Оцініть ситуацію. Яке рішення повинен прийняти слідчий суддя?

Задача 42. Гр. П. було повідомлено про підозру у вчиненні злочину, передбаченого ч. 3 ст. 186 КК України. П. повідомив, що вчинив злочин спільно із своїм знайомим І. Під час допиту П. поводив себе неадекватно, весь час голосно сміявся і розмовляв сам із собою. Слідчий призначив щодо П. психіатричну експертизу. Відповідно до висновку експертизи П. було визнано неосудним.

Допитаний І. свою причетність до злочину категорично заперечував. На запитання слідчого, чому на місці події було знайдено запальничку з відбитками пальців І., останній зазначив, що запальничку у нього украв знайомий П. Інших доказів щодо причетності І. до злочину встановити не вдалося.

Чи мають доказове значення показання П.? Чи достатньо доказів у кримінальному провадженні для повідомлення про підозру І.?

Задача 43. На транспортному морському судні України

«Одеса», яке перебувало в Атлантичному океані, матрос судна Л. побив іншого матроса М., унаслідок чого останній отримав перелом руки і струс головного мозку. Капітан судна І. затримав Л. та ізолював його в окремій каюті. Для зібрання доказів капітан провів огляд місця події, під час якого вилучив кастет зі слідами крові, допитав двох свідків, провів обшук особистих речей Л., допитав М. як потерпілого.

Оцініть правомірність дій капітана судна.

Задача 44. На території українського посольства в іноземній державі був затриманий громадянин цієї держави, який намагався встановити апаратуру для прослуховування у кабінеті посла України. Крім того, було встановлено, що затриманий вкрав із сейфа у кабінеті посла 20 000 доларів США.

Хто і які процесуальні дії щодо збирання доказів повинен провести у цій ситуації?

Задача 45. Працівник посольства України в Польщі С. посварився на території посольства зі своїм колегою, який також працював у цьому посольстві, К. і побив останнього, внаслідок чого К. втратив свідомість. С. зняв з руки К. золотий перстень з діамантом і втік.

На наступний день, коли С. прийшов на роботу, начальник служби охорони посольства Х. затримав його, провів особистий обшук, допитав, відправив двох охоронців із завданням провести обшук до приміщення, де проживав С. на території Польщі. Охоронці виконали вказівку свого начальника і знайшли у квартирі, яку орендував С., викрадений перстень. Х. допитав охоронців як свідків, також допитав потерпілого К., зібрав усі отримані матеріали і відправив С. у супроводі двох співробітників охорони посольства літаком до Києва, де той був переданий поліції.

Оцініть ситуацію. Чи правомірними були дії керівника служби охорони? Чи мають зібрані матеріали доказове значення? Який порядок дій у цій ситуації передбачено законом?

ТЕСТИ

1. Хто з відомих процесуалістів вперше розробляв основні положення теорії доказів?

а) В. Д. Арсеньєв;

б) М. П. Шаламов;

в) М. М. Гродзинський;

г) О. С. Жиряєв.

2. Теорія доказів – це:

а) діяльність уповноважених суб'єктів, спрямована на досягнення завдань кримінального провадження;

б) частина науки кримінального процесу, яка вивчає цей процес;

в) система кримінально-процесуальних норм, які регулюють процес доказування;

г) визначений законом основний напрям кримінальної процесуальної діяльності.

3. Теорія доказів як наука вивчає:

а) основні принципи пізнання;

б) процесуальний статус суб'єктів кримінальної процесуальної діяльності;

в) межі доказування;

г) закони матеріалістичної діалектики.

4. Доказове право – це:

а) частина науки кримінального процесу, яка вивчає цей процес;

б) діяльність уповноважених суб'єктів, направлених на досягнення завдань кримінального провадження;

в) система кримінально-процесуальних норм, які регулюють процес доказування;

г) визначений законом основний напрям кримінальної процесуальної діяльності.

5. Метою доказування є:

а) встановлення вини особи;

б) розкриття злочину;

в) встановлення обставин, що мають значення для кримінального провадження;

г) захист прав і законних інтересів учасників процесу.

6. Етапами процесу доказування є:

а) фіксація доказової інформації;

б) оцінка доказів;

в) пізнання події злочину;

г) візуальне спостереження.

7. Засобами доказування з точки зору гносеології є:

а) джерела доказів;

б) способи отримання доказів;

в) джерела доказів та докази;

г) лише докази.

8. Під «фактичними даними» як доказами у кримінальному процесі розуміють:

а) відомості про факти;

б) лише факти;

в) єдність фактів і відомостей про них.

9. Які існують види доказів?

а) речові докази;

б) висновок судово-медичної експертизи;

в) первинні;

г) мікрооб'єкти.

10. Доказами в кримінальному провадженні є:

а) фактичні дані, отримані у передбаченому КПК України порядку, на підставі яких слідчий, прокурор, слідчий суддя і суд встановлюють наявність чи відсутність фактів та обставин, що мають значення для кримінального провадження та підлягають доказуванню;

б) будь-які фактичні дані, на підставі яких слідчий, прокурор і слідчий суддя встановлюють наявність чи відсутність суспільно-небезпечного діяння, винність особи та інші обставини, що мають значення для кримінального провадження;

в) фактичні дані, отримані у передбаченому КПК України порядку, на підставі яких слідчий, прокурор, слідчий суддя і суд встановлюють наявність чи відсутність обставин, що мають значення для кримінального провадження та підлягають доказуванню;

г) будь-які фактичні дані, на підставі яких слідчий, прокурор і слідчий суддя встановлюють наявність чи відсутність суспільно-небезпечного діяння, винність особи та інші обставини, що мають значення для кримінального провадження.

11. Процесуальними джерелами доказів є:

а) показання свідка, показання потерпілого, показання підозрюваного, показання обвинуваченого, речові докази, висновок експерта, інші документи;

б) показання свідка, показання потерпілого, показання підозрюваного, показання обвинуваченого, протоколи слідчих і судових дій, речові докази, висновок експерта, інші документи;

в) показання, речові докази, документи, висновки експертів;

г) показання свідка, показання потерпілого, показання підозрюваного, показання обвинуваченого, речові докази, документи, висновки експертів.

12. Показання як джерело доказів – це:

а) відомості, які надаються в усній або письмовій формі під час допиту підозрюваним, обвинуваченим, свідком, потерпілим, експертом щодо відомих їм обставин у кримінальному провадженні, що мають значення для цього кримінального провадження;

б) відомості, які надаються в письмовій формі під час допиту підозрюваним, обвинуваченим, свідком, потерпілим, експертом щодо відомих їм обставин у кримінальному провадженні, що мають значення для цього кримінального провадження;

в) відомості, які надаються в усній формі під час допиту

підозрюваним, обвинуваченим, свідком, потерпілим, експертом щодо відомих їм обставин у кримінальному провадженні, що мають значення для цього кримінального провадження;

г) відомості, які надаються в усній або письмовій формі під час допиту підозрюваним, обвинуваченим, свідком, потерпілим щодо відомих їм обставин у кримінальному провадженні, що мають значення для цього кримінального провадження.

13. Відповідно до ст. 98 КПК України речовими доказами є:

а) матеріальні об'єкти, які були знаряддям вчинення кримінального правопорушення, зберегли на собі його сліди або містять інші відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження, в тому числі предмети, що були об'єктом кримінально протиправних дій, гроші, цінності та інші речі, набуті кримінально протиправним шляхом;

б) матеріальні об'єкти, які були знаряддям вчинення кримінального правопорушення, зберегли на собі його сліди або містять інші відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження;

в) матеріальні об'єкти, які були знаряддям вчинення кримінального правопорушення, в тому числі предмети, що були об'єктом кримінально протиправних дій, гроші, цінності та інші речі, набуті кримінально протиправним шляхом;

г) матеріальні об'єкти, які були знаряддям вчинення кримінального правопорушення, зберегли на собі його сліди або містять інші відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин.

14. Відповідно до ст. 99 КПК України документом як джерелом доказів є:

а) спеціально створений з метою збереження інформації матеріальний об'єкт;

б) спеціально створений з метою збереження інформації матеріальний об'єкт, який містить зафіксовані за допомогою

письмових знаків, звуку, зображення тощо відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження;

в) спеціально створений з метою збереження інформації матеріальний об'єкт, який містить зафіксовані за допомогою письмових знаків відомості;

г) матеріальний об'єкт, який містить відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження.

15. До якого процесуального джерела доказів може бути віднесено детальний опис проведених експертом досліджень та зроблені за їх результатами висновки, обґрунтовані відповіді на запитання, поставлені особою, яка залучила експерта, або слідчим суддею чи судом, що доручив проведення експертизи:

а) висновку експерта;

б) документа;

в) висновку спеціаліста;

г) показань експерта.

16. У гносеологічному аспекті предмет доказування виступає як:

а) узагальнене вираження об'єкта пізнання;

б) фактичні обставини справи;

в) носії доказової інформації;

г) образ злочину.

17. До обставин, які підлягають доказуванню у кримінальному провадженні, входять:

а) причини та умови, які сприяють вчиненню кримінального правопорушення;

б) встановлення об'єктивної істини;

в) характер допомоги підозрюваного у розкритті кримінального правопорушення;

г) вид і розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, а також розмір процесуальних витрат.

18. Для якої стадії кримінального процесу не характерний єдиний предмет доказування:

а) досудове розслідування;

б) апеляційне провадження;

в) підготовче провадження;

г) виконання судових рішень;

д) провадження за нововиявленими обставинами.

19. Встановлення яких фактів має преюдиційне значення для суб'єкта доказування:

а) доказових фактів;

б) загальновідомих фактів;

в) юридичних фактів.

20. У чому полягає значення фактичних презумпцій у теорії доказування:

а) дозволяють тільки здійснити оцінку доказів;

б) дозволяють зібрати, оцінити та перевірити докази;

в) дозволяють виявити негативні обставини;

г) дозволяють встановити будь-які фактичні дані.

21. У кримінальному провадженні збирання доказів здійснюється:

а) судом;

б) слідчим суддею;

в) тільки стороною обвинувачення;

г) сторонами обвинувачення і захисту.

22. Обов'язок доказування даних щодо розміру процесуальних витрат покладається:

а) тільки на слідчого, прокурора;

б) тільки на потерпілого;

в) тільки на підозрюваного;

г) на сторону, яка їх подає.

23. Сторона захисту не уповноважена здійснювати збирання доказів шляхом:

а) проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій;

б) витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, службових та фізичних осіб речей, копій документів, відомостей, висновків ревізій, актів перевірок;

в) ініціювання проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших процесуальних дій;

г) витребування й отримання висновків експертів.

24. Способами фіксації доказової інформації є:

а) оперативно-розшукові заходи;

б) складання протоколів судових засідань;

в) проведення слідчих (розшукових) дій;

г) подання документів підприємствами, установами, організаціями.

25. Відповідно до закону оперативно-розшуковими заходами перевірки доказової інформації є:

а) експертиза;

б) прослуховування телефонних розмов;

в) позаекспертні дослідження;

г) затримання особи.

26. Які критерії входять до змісту оцінки доказів:

а) обґрунтованість;

б) законність;

в) належність;

г) описовість.

27. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд оцінюють сукупність зібраних доказів:

а) з точки зору допустимості та взаємозв’язку;

б) з точки зору достовірності та взаємозв’язку;

в) з точки зору належності та взаємозв'язку;

г) з точки зору достатності та взаємозв'язку.

28. Слідчий здійснює оцінку доказів за:

а) своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом;

б) вказівкою прокурора;

в) наказом керівника органу досудового розслідування;

г) дорученням суду.

29. Належними є докази, які:

а) підтверджують існування обставин, які мають значення для кримінального провадження;

б) прямо чи непрямо підтверджують існування чи відсутність обставин, що підлягають доказуванню у кримінальному провадженні, та інших обставин, які мають значення для кримінального провадження, а також достовірність чи недостовірність, можливість чи неможливість використання інших доказів;

в) прямо чи непрямо підтверджують існування чи відсутність обставин, що підлягають доказуванню у кримінальному провадженні;

г) отримані в порядку, передбаченому КПК України.

30. Доказ визнається допустимим, якщо:

а) він отриманий уповноваженою особою;

б) він отриманий без грубих порушень чинного законодавства;

в) він отриманий з додержанням загальних вимог КПК України;

г) він отриманий у порядку, встановленому КПК України.

31. Суд вирішує питання про допустимість доказів:

а) під час судового розгляду;

б) під час їх оцінки в нарадчій кімнаті у процесі ухвалення судового рішення;

в) під час підготовчого судового засідання;

г) не пізніше п'яти днів з дня надходження справи до суду.

32. Метою використання доказів є:

а) моделювання механізму вчинення злочину;

б) оцінка слідчої версії;

в) збирання доказової інформації;

г) встановлення належності доказів.

33. Яка з видів угод прямо передбачена КПК України:

а) угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим;

б) угода між свідком та підозрюваним чи обвинуваченим;

в) угода між прокурором та суддею про визнання невинуватості підозрюваного чи обвинуваченого;

г) угода між потерпілим та суддею.

34. З чиєї ініціативи може бути укладена угода про визнання винуватості:

а) потерпілого;

б) судді;

в) підозрюваного чи обвинуваченого;

г) прокурора або підозрюваного, обвинуваченого.

35. Яка з обставин не враховується прокурором під час вирішення питання про укладення угоди про визнання винуватості:

а) ступінь та характер сприяння підозрюваного чи обвинуваченого у проведенні кримінального провадження щодо нього або інших осіб;

б) характер і тяжкість обвинувачення (підозри);

в) розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням;

г) наявність суспільного інтересу в забезпеченні швидкого досудового розслідування і судового провадження, викритті більшої кількості кримінальних правопорушень.

36. У якому з випадків суд може відмовити в затвердженні угоди про визнання винуватості:

а) якщо умови угоди суперечать вимогам закону, в тому числі допущена неправильна правова кваліфікація кримінального правопорушення, яке є більш тяжким, ніж те, щодо якого передбачена можливість укладення угоди;

б) якщо не були витребувані скарги підозрюваного чи обвинуваченого, подані ним під час кримінального провадження;

в) якщо умови угоди незрозумілі для підозрюваного чи обвинуваченого;

г) якщо підозрюваний чи обвинувачений не використав свого права мати захисника.

37. Яке з положень не повинна містити мотивувальна частина вироку на підставі угоди про визнання винуватості:

а) відомості про укладену угоду, її реквізити;

б) зміст та визначена міра покарання;

в) мотиви, з яких виходив суд під час вирішення питання щодо відповідності угоди вимогам закону й ухваленні вироку та положення закону, якими він керувався;

г) рішення про винуватість особи із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність.

38. Яке з тверджень найбільш повно розкриває зміст приватного обвинувачення:

а) це провадження, яке може бути розпочате слідчим, прокурором лише на підставі заяви потерпілого щодо кримінальних правопорушень, передбачених законом;

б) це надання потерпілим відповідному органу звернення (із проханням про притягнення до відповідальності) та відомостей про факти щодо наявності суспільно небезпечного і протиправного діяння, яке підпадає під конкретний склад злочину;

в) це одна з форм обвинувачення в кримінальному процесі, що передбачає притягнення особи, винуватої у вчиненні злочину, до відповідальності, не інакше як за скаргою потерпілого;

г) це ті передбачені законодавством кримінальні провадження, за якими дізнання та досудове слідство не проводиться, а у потерпілого та обвинуваченого є можливість примиритися.

39. Кримінальне провадження у формі приватного обвинувачення може бути розпочате на підставі заяви потерпілого щодо одного з таких правопорушень:

а) грабіж, вчинений організованою групою осіб;

б) вимагання, поєднане з насильством, небезпечним для життя чи здоров'я особи;

в) примушування до вступу в статевий зв'язок;

г) погроза вбивством, вчинена з мотивів расової, національної чи релігійної нетерпимості.

40. Хто з нижче перерахованого переліку, відповідно до КПК України, входить до кола осіб, щодо яких здійснюється особливий порядок провадження:

а) уповноважений Верховної Ради України з прав людини;

б) голова Рахункової палати, його перший заступник, заступник головного контролера та секретаря Рахункової палати;

в) Генеральний прокурор та його перший заступник;

г) усі відповіді правильні.

41. Хто повинен письмово повідомити народному депутату України про підозру у вчиненні ним злочину:

а) голова Верховної Ради України;

б) прокурор Автономної Республіки Крим, області, міст Київ та Севастополь;

в) заступник генерального прокурора України;

г) Генеральний прокурор.

42. Яка з обставин не підлягає встановленню у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх:

а) обставини, що негативно впливали на виховання неповнолітнього;

б) ставлення неповнолітнього до вчиненого діяння;

в) умови життя та виховання неповнолітнього;

г) наявність дорослих підбурювачів та інших співучасників кримінального правопорушення.

43. Хто обов'язково повинен бути присутнім під час допиту неповнолітнього підозрюваного, обвинуваченого:

а) захисник;

б) захисник, педагог;

в) батьки, законний представник;

г) психолог.

44. Яка з обставин не встановлюється під час з'ясування умов життя та виховання неповнолітнього підозрюваного чи обвинуваченого:

а) склад сім'ї, обстановка в ній, взаємини між дорослими членами сім'ї та дорослими і дітьми;

б) обстановка в школі чи іншому навчальному закладі або на виробництві, де навчається або працює неповнолітній;

в) стан здоров'я та рівень розвитку неповнолітнього;

г) зв'язки і поведінка неповнолітнього поза домом, навчальним закладом та роботою.

45. У якому випадку справа може бути виділена в окреме провадження щодо кримінального правопорушення, вчиненого неповнолітнім:

а) якщо неповнолітній підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення разом з повнолітнім;

б) якщо клопотання про це заявить представник служби у справах дітей;

в) якщо неповнолітній обвинувачений вдруге вчиняє кримінальне правопорушення;

г) за відповідної заяви прокурора.

46. Зазначте найбільш правильне твердження:

а) усі допити неповнолітнього потерпілого, свідка повинні проводитися однією і тією самою особою;

б) усі допити неповнолітнього потерпілого, свідка, підозрюваного повинні проводитися однією і тією самою особою;

в) за можливістю всі допити неповнолітнього потерпілого, свідка повинні проводитися однією і тією самою особою;

г) за можливістю усі допити неповнолітнього потерпілого, його законного представника, свідка, підозрюваного повинні проводитися однією і тією самою особою.

47. Що не входить до предмета доказування під час досудового розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів медичного характеру:

а) поведінка особи до вчинення суспільно небезпечного діяння або кримінального правопорушення чи після нього;

б) наявність співучасників, їхня поведінка у момент спільного вчинення кримінальних правопорушень;

в) небезпечність особи внаслідок її психічного стану для самої себе та інших осіб, а також можливість спричинення іншої істотної шкоди такою особою;

г) характер і розмір шкоди, завданої суспільно небезпечним діянням або кримінальним правопорушенням.

48. Кому з нижче перерахованих осіб надається доступ до матеріалів, які містять відомості, що становлять державну таємницю:

а) перекладачу;

б) законному представнику підозрюваного;

в) захисникам, яким у законному порядку надано право на допуск до державної таємниці;

г) спеціалісту.

49. У випадку виявлення ознак кримінального правопорушення на морському чи річковому судні, що перебуває за межами України, досудове розслідування розпочинається:

а) негайно, відомості про нього вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань за першої можливості;

б) після прибуття до будь-якого порту, що належить Україні;

в) не пізніше трьох днів після виявлення ознак кримінального правопорушення на морському чи річковому судні;

г) не пізніше десяти днів після виявлення ознак кримінального правопорушення на морському чи річковому судні.

50. На який максимальний строк керівник дипломатичного представництва чи консульської установи України має право затримати особу:

а) не більше ніж на 48 годин;

б) не більше ніж на 36 годин;

в) не більше ніж на 24 години;

г) не більше ніж на 12 годин.

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ВИРІШЕННЯ ЗАДАЧ

Під час вирішення задачі насамперед необхідно уважно ознайомитися з її умовою, з тим, щоб жодна обставина не залишилася поза увагою, оскільки іноді саме окремі обставини містять необхідні дані для правильного вирішення задачі. Задача вирішується тільки на підставі тих умов, які прямо в ній сформульовані, якщо інше не обумовлено окремо.

Необхідно чітко з'ясувати, що вимагається щодо вирішення задачі, на які конкретні запитання та в якій послідовності потрібно відповідати, оскільки подальше вирішення задачі потрібно розпочинати з формулювання конкретної прямої відповіді на поставлені запитання.

Важливим етапом вирішення задачі є пошук правових норм, відповідно до яких її потрібно вирішити, їхній аналіз і зіставлення з умовами задачі. Для того щоб успішно виконати цю роботу, потрібно знати положення чинного Кримінального процесуального кодексу України, інших нормативно-правових актів, уміти вільно орієнтуватися в законі. У деяких випадках питання, що розглядаються під час вирішення задачі, розкриваються в постановах Пленуму Верховного Суду, наказах й інструкціях Генерального прокурора України, міністра внутрішніх справ України та інших відомчих нормативно-правових актах, а тому відповідь на питання задачі повинна містити посилання на відповідні положення.

В умовах деяких задач йдеться про певні процесуальні рішення, що прийняті відповідними посадовими особами (чи про певні процесуальні дії, що ними виконані) в конкретній практичній ситуації. У процесі вирішення таких задач потрібно звернути увагу на те, що рішення та дії посадових осіб можуть бути неправильними за сутністю чи неправильно обґрунтованими (процесуальні рішення) або неправильно проведеними (процесуальні дії).

Рішення кожної задачі повинно бути мотивованим, з роз'ясненням зроблених висновків і посиланням на відповідні правові норми.

СПИСОК ВИКОРИСТОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

Базова

1. Віденська конвенція про дипломатичні зносини : від 18 квітня 1961 р. // База законодавства Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/-995_048

2. Віденська Конвенція про консульські зносини : від 24 квітня 1963 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_047

3. Європейська конвенція з прав людини (Конвенція про захист прав і основних свобод людини : від 4 листопада 1950 р.) // Права людини і професійні стандарти для юристів в документах міжнародних організацій. Амстердам. – К., 1996. – С. 12–17.

4. Загальна декларація прав людини : від 10 грудня 1948 р. // Права людини. Міжнародні договори України, декларації, документи. – К., 1992. – С. 18–24.

5. Інструкція про порядок проведення процесуальних дій під час кримінального провадження на морському чи річковому судні України, що перебуває за межами України під прапором або з розпізнавальним знаком України, якщо це судно приписано до порту, розташованого в Україні : затверджена Наказом Генерального прокурора України : від 14 листопада 2012 р. № 112 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : zakon1.rada.gov.ua

6. Конвенція про права дитини 20 листопада 1989 р. // База законодавства Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_021

7. Конституція України : прийнята на п’ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. // База законодавства Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : zakon.rada.gov.ua/go/254к/96-вр

8. Кримінальний процесуальний кодекс України : від 13 квітня 2012 р. // База законодавства Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon3.rada.gov.-ua/laws/show/4651-17

9. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права : від 16 грудня 1966 р. // Права людини. Міжнародні договори України, декларації, документи. – К., 1992. – С. 36–62.

10. Про адвокатуру та адвокатську діяльність : Закон України : від 5 липня 2012 р. № 5076-VI // База законодавства Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17

11. Про затвердження Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні : наказ : від 7 липня 2017 р. № 575// База законодавства Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0937-17

12. Про затвердження Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні : наказ : від 16 листопада 2012 р. № 114/1042/516/1199/936/1687/5 // База законодавства Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0114900-12

13. Про медіацію : проект закону : від 3 червня 2015 р. № 502-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=54558

14. Про оперативно-розшукову діяльність : Закон України : від 18 лютого 1992 р. № 2135-XII // База законодавства Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12

15. Про організацію діяльності органів досудового розслідування Національної поліції України : наказ МВС України від 6 липня 2017 р. № 570 // База законодавства Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0918-17#n9

16. Про прокуратуру : Закон України : від 14 жовтня 2014 р. № 1697-VII // База законодавства Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon3.rada.-gov.ua/laws/show/1697-18

17. Про реалізацію окремих положень Кримінального процесуального кодексу України : Постанова Кабінету Міністрів України : від 19 листопада 2012 р. № 1104 // База законодавства Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1104-2012-%D0%BF

18. Про судову експертизу : Закон України : від 25 лютого 1994 р. № 4038-XII // База законодавства Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon.rada.gov.ua/-laws/show/4038-12

19. Рекомендація № R (99) 19 Комітету міністрів Ради Європи державам – членам Ради, які зацікавлені в організації медіації у кримінальних справах : 15.09.1999 № R(99)19 // База законодавства Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_828

Допоміжна

1. Азаров Ю. І. Окремі питання збирання доказів у кримінальному провадженні / Ю. І. Азаров, О. Ю. Хабло, Я. Ю. Конюшенко // Юридична наука. – 2015. – № 5. – С. 135–141.

2. Антонов К. В. Концепт теорії доказів і концептуальні аспекти розвитку доказового права сьогодення / К. В. Антонов // Вісник Академії митної служби України. – 2015. – № 2. – С. 7–11. – (Серія : Право).

3. Бабич Д. С. До питання сутності та меж застосування преюдиціальних фактів у процесі доказування в кримінальному провадженні / Д. С. Бабич // Молодий вчений. – 2018. – № 5(2). – С. 582–588.

4. Біленко А. О. Кримінальне провадження у формі приватного обвинувачення / А. О. Біленко, В. С. Біловол // Молодий вчений. – 2018. – № 5(2). – С. 596–599.

5. Вапнярчук В. В. Загальна характеристика правових презумпцій та їх значення для кримінального процесуального доказування / В. В. Вапнярчук // Юрист України. – 2013. – № 3. – С. 62–68.

6. Вапнярчук В. В. Поняття та характеристика категорії «правова позиція суб'єкта кримінального процесуального доказування» / В. В. Вапнярчук // Право і суспільство. – 2015. – № 3. – С. 187–193.

7. Вапнярчук В. В. Правові наслідки порушення процесуальної форми збирання доказів у кримінальному провадженні / В. В. Вапнярчук // Публічне право. – 2015. – № 3. – С. 201–210.

8. Вапнярчук В. В. Стандарт кримінального процесуального доказування / В. В. Вапнярчук // Вісник Національної академії правових наук України. – 2015. – № 1. – С. 100–112.

9. Великодний Д. В. Медіація як шлях удосконалення інституту угоди про примирення в кримінальному провадженні / Д. В. Великодний // Право і суспільство. – 2015. – № 6.2(3). – С. 132–136.

10. Гмирко В. П. Концепт «відбиття» і методологічні проблеми теорії доказування / В. П. Гмирко // Університетські наукові записки. – 2011. – № 3(39). – С. 274–281.

11. Давиденко С. В. Проблеми здійснення кримінального провадження на території дипломатичних представництв та консульських установ України за кордоном / С. В. Давиденко // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – 2016. – Вип. 39(2). – С. 79–82. – (Серія : Право).

12. Діков І. В. Особливості кримінального провадження у формі приватного обвинувачення / І. В. Діков // Міжнародний юридичний вісник : збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України. – 2016. – Вип. 1. – С. 96–100.

13. Іскендеров Е. Ф. Оперативні підрозділи в системі суб'єктів кримінального процесуального доказування / Е. Ф. Іскендеров // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – 2017. – Вип. 43(2). – С. 171–174. – (Серія : Право).

14. Калатур М. В. Співвідношення понять предмета та меж доказування в кримінальному провадженні / М. В. Калатур // Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. – 2013. – № 3. –С. 398–405.

15. Кокошко М. Предмет доказування у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх / М. Кокошко // Науковий часопис Національної академії прокуратури України. – 2016. – № 2, ч. 2. – С. 10–18.

16. Краснопольська Л. П. Інститут угод про визнання вини в кримінальному провадженні України / Л. П. Краснопольська //

Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. – 2015. – Вип. 28. – С. 167–176. – (Серія 18 : Економіка і право).

17.Кримінальне процесуальне право України : навчальний посібник / за редакцією професорів В. Г. Гончаренка та В. А. Колесника. – К. : Юстиніан, 2014. – 576 с.

18.Лазарєв В. О. Деякі проблемні аспекти збирання та перевірки доказів під час проведення слідчих (розшукових) дій / В. О. Лазарєв // Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка. – 2017. – Вип. 3. – С. 240–248.

19.Малярова В. О. Належність та допустимість доказів у кримінальному провадженні / В. О. Малярова // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – 2016. – Вип. 38(2). – С. 119–121. – (Серія : Право).

20.Мелех Л. В. Оцінка доказів як заключний етап процесу доказування / Л. В. Мелех // Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка. – 2015. – Вип. 1. – С. 132–142.

21.Мелех Л. В. Проблеми оцінки доказів у процесі доказування / Л. В. Мелех // Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка. – 2015. – Вип. 4. – С. 166–177.

22.Проданик І. В. Окремі аспекти створення і діяльності спільних слідчо-оперативних груп під час розслідування взаємопов'язаних злочинів: на прикладі окремих країн Співдружності Незалежних Держав / І. В. Проданик // Науковий журнал «Право і суспільство». – Дніпропетровськ, 2016. – № 1. – С. 214–218.

23.Пясковський В. В. Особливості перевірки доказів, отриманих за участі неповнолітніх потерпілих від насильницьких злочинів / В. В. Пясковський // Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ. – 2015. – № 2. – С. 172–181.

24.Романюк В. В. Деякі особливості допиту неповнолітнього підозрюваного у кримінальному провадженні / В. В. Романюк // Право і Безпека. – 2016. – № 4. – С. 81–85.

25.Старенький О. С. Потерпілий як суб'єкт доказування у кримінальному провадженні: проблеми реалізації засади змагальності / О. С. Старенький // Науковий вісник Ужгородського

національного університету. – 2017. – Вип. 43(2). – С. 189–193. – (Серія : Право).

26. Старенький О. С. Суб'єкти доказування в кримінальному провадженні: поняття та класифікація / О. С. Старенький // Наукові записки Львівського університету бізнесу та права. – 2014. – № 12. – С. 232–236.

27. Старенький О. С. Щодо визначення поняття меж доказування в кримінальному провадженні [Електронний ресурс] / О. С. Старенький // Часопис Національного університету «Острозька академія». – 2014. – № 1. – (Серія : Право). – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Choasp_2014_1_17

28. Татаров О. Ю. Проведення негласних слідчих (розшукових) дій стосовно окремої категорії осіб / О. Ю. Татаров // Науковий вісник Херсонського державного університету. – 2015. – Т. 1, вип. 3/2. – С. 205–208.

29. Теорія доказів : підручник для слухачів магістратури юридичних вузів [Електронний ресурс] / Антонов К. В., Сачко О. В., Тертишник В. М., Уваров В. Г. ; за заг. ред. д.ю.н, професора В. М. Тертишника. – К. : Алерта, 2015. – Режим доступу : http://biblio.umsf.dp.ua/jspui/bitstream/123456789/2019/1/Tertishnik_Teoriya_dokaziv_150430_avt.pdf

30. Теорія судових доказів в питаннях та відповідях [текст] : навч. посіб. / Л. Д. Удалова, Д. П. Письменний, Ю. І. Азаров та ін. – К. : Центр учбової літератури, 2015. – 104 с.

31. Тертишник В. М. Науково-практичний коментар Кримінального процесуального кодексу України / В. М. Тертишник. – вид. 13-е допов. і перероб. – К. : Правова єдність, 2017. – 824 с.

32. Толочко О. М. Гуманізація доказування у кримінальному провадженні / О. М. Толочко // Науковий часопис Національної академії прокуратури України. – 2014. – № 4. – С. 187–178.

33. Щербаковський М. Г. Використання доказів як етап доказування у кримінальному провадженні / М. Г. Щербаковський // Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. – 2017. – Вип. 2. – С. 88–95.

Інформаційні ресурси в мережі Інтернет

1. Офіційний веб-сайт Президента України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.president.gov.ua.

2. Офіційний веб-сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.portal.rada.gov.ua

3. Офіційний веб-сайт Кабінету Міністрів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.kmu.gov.ua

4. Офіційний веб-сайт Міністерства внутрішніх справ України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.mvs.gov.ua

5. Офіційний веб-портал судової влади в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://court.gov.ua

6. Офіційний веб-сайт Верховного Суду [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://supreme.court.gov.ua/supreme

7. Офіційний веб-сайт Служби безпеки України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.sbu.gov.ua

8. Офіційний веб-сайт Генеральної прокуратури України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.gp.gov.ua

9. Офіційний веб-сайт Міністерства юстиції України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.minjust.gov.ua

10. Єдиний реєстр судових рішень в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.reyestr.court.gov.ua

11. Форум працівників МВС України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.police.ua

12. Офіційний веб-сайт Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://vkdka.org

13. Офіційний веб-сайт Національної асоціації адвокатів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://unba.org.ua/vkdk

14. Офіційний веб-сайт Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua

15. Національна парламентська бібліотека України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.catalogue.nplu.org

16. Правознавець : електронна бібліотека юридичної літератури [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.pravoznavec.com.ua

17. Офіційний веб-сайт Національного центрального бюро Інтерполу в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.icpo.centrmia.gov.ua

18. Офіційний веб-сайт Державного бюро розслідувань [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://dbr.gov.ua

Міжнародні видання

1. Criminal Evidence: An Introduction by John L. Worrall, Craig Hemmens, Lisa S. Nored. Publisher : Oxford University Press; 3 edition (January 11, 2017). – 464 p.

2. Criminal Evidence by Judy Hails. Publisher : Cengage Learning; 8 edition (June 1, 2013). – 640 p.

3. Criminal Evidence: Principles and Cases by Thomas J. Gardner, Terry M. Anderson. Publisher: Cengage Learning; 9 edition (February 9, 2015). – 560 p.

4. Criminal Evidence and Human Rights Reimagining Common Law Procedural Traditions: Hardback / Editor(s): Paul Roberts, Jill Hunter. Imprint: Hart Publishing; 1-st edition (May 18, 2012). – 450 p.

5. Criminal Investigation by Steven G. Brandl. Publisher: SAGE Publications, Inc; Fourth edition (February 2, 2018). – 568 p.

6. The Integrity of Criminal Process: From Theory into Practice: Hardback / Editor(s): Jill Hunter, Paul Roberts, Simon N M Young, David Dixon. Imprint: Hart Publishing; 1-st edition (August 11, 2016). – 448 p.

7. The Universal Declaration of Human Rights [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.un.org/en/universal-declaration-human-rights/

8. Vienna Convention on Diplomatic Relations [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://legal.un.org/ilc/texts/instruments/-english/conventions/9_1_1961.pdf

9. Vienna Convention on Consular Relations [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.fuech.eu/pdf/viennaconvention.-pdf

Навчальне видання

СЕРІЯ «НА ДОПОМОГУ СТУДЕНТУ УДФСУ»

Цимбал Петро Васильович,
Топчій Василь Васильович,
Сіренко Оксана Володимирівна,
Калганова Олена Анатоліївна

ТЕОРІЯ СУДОВИХ ДОКАЗІВ
(у таблицях та схемах)

Навчальний посібник

Редактор *М. М. Грабарчук*
Форматування та
комп'ютерна верстка *Н. М. Шамардак*

Здано до друку 25.04.2019. Формат 60×84/16.
Папір офсетний № 1. Гарнітура «Times New Roman».
Друк. арк. 4.7.
Наклад 300 прим. Замовлення № 791.

Підготовлено до друку Видавничо-поліграфічним центром
Університету ДФС України
08200, вул. Університетська, 31, м. Ірпінь, Київська обл., Україна

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до державного реєстру видавців, виготовлювачів і
розповсюджувачів видавничої продукції
Серія ДК № 5104 від 20.05.2016